WIADOMOŚCI UCZELNIANE

POLITECHNIKA OPOLSKA

ISSN 1427-809X Nr 8(79) czerwiec '99

Politechnika Opolska BIBLIOTEKA CZYTELNIA Opole

W imię strategii

Po nauki na NAUKĘ '99

Fot. Sławoj Dubiel

Innowacyjność i transfer technologii

Praca dla absolwentów

Felieton osobny

Wokół zawsze pełno ludzi i ich spraw. A ja chciałabym, trochę na przekór, o psie. O psie, którego miałam "na wychowaniu". Miło powspominać, choć to może niektórych dziwić, jak to z psem było. A było wesoło.

Bo był to pies – pedant i pies – cwaniak. Co do pierwszego, spieszę wyjaśnić na czym to polegało. Absolutnie, pod żadnym pozorem ani za żadne (psie – ma się rozumieć) skarby świata nie wszedł do kałuży, ba, zwykł ją starannie a nawet z gracją omijać. Nie muszę przekonywać, że sypiał, jak na psa przystało, w łóżku, ale pamiętał, żeby każdego wieczora delikatnie złapać mnie za mały palec u ręki i delikatnie, acz stanowczo, pociągnąć do łazienki. A tutaj już wiedziałam, co do mnie należy: mycie łap, brzucha – koniecznie z dokładnym wytarciem, delikatne czyszczenie uszu. Potem można było spokojnie ułożyć łeb na poduszce.

Albo jedzenie, toż to cała ceremonia! Zwykle domagał się karmienia łyżką, bo nie znosił mieć pozlepianej brody (zapomniałam powiedzieć, że był to sznaucer olbrzym z całkiem pokaźną czarną brodą). Jego ogromnym przysmakiem była gicz cielęca, bronił dojścia do niej z determinacją właściwą psom obrończym. Ja jednak dostępowałam szczególnego zaszczytu, ponieważ przynosił mi ową gicz i zmuszał do trzymania za jeden koniec, aby z oczami ekstatycznie wzniesionymi w górę, obgryzać w tym czasie drugi. Nie wiem, czy umiecie sobie wyobrazić psa w ekstazie?

Był to pies – zazdrośnik i wróg plotek wszelakich. Broń Boże, żeby stanąć na minutkę podczas spaceru z jakimś miłym znajomym, stawał wtedy pomiędzy nami i tak trwał w bezruchu. Po chwili czułam dziwną "ciężkość" podudzi i stóp. Okazywało się, że całym czterdziestokilogramowym ciałem opiera się o moje łydki, a na dokładkę stoi na moich butach – z tego powodu do dziś czyszczenie butów wydaje mi się czynnością daremną.

Na pewno nie był to pies – intelektualista, mogę zaryzykować twierdzenie, że nie znosił w swym otoczeniu żadnych przejawów zainteresowania słowem pisanym. Podchodził do zajętego lekturą człowieka i uderzał bezceremonialnie ciężką łapą w książkę, a ta z hukiem lądowała na podłodze.

Wzruszał mnie zawsze u weterynarza, którego bał się panicznie. Prosił, by wziąć go na ręce, a kiedy tego nie robiłam, patrzył z niemym wyrzutem w brązowych oczach, a to wspomnienie wywołuje u mnie nadal poczucie winy.

Aha, lubił kalafior i truskawki ze śmietaną!

A ja wierzę indiańskiej baśni, która mówi, że gdy stwórca za karę rozdzielał na dwa odrębne, często wrogie światy, ludzi i zwierzęta, pies w ostatniej chwili przeskoczył na stronę człowieka i od tej pory jest mu przyjacielem.

MADA

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

8(79) czerwiec 1999

Spis treści

Felieton osobny 3
Z prac Senatu 4
Z kalendarza rektora 4
Najbliżsi współpracownicy rektora-elekta 5
90-lecie Akademickiego Związku Sportowego 7
Innowacyjność i transfer technologii 8
Nasi sponsorzy 10
Podziękowania 11
Po nauki na NAUKĘ '99 11
W imię strategii 12
Wieści z wydziałów 14
O świadomości ekologicznej studentów elektrotechniki 20
Sport 21
Oficyna wydawnicza nabyła risograf 21
Koła naukowe 22

WIADOMOŚCI UCZELNIANE
Miesięcznik informacyjny Politechniki Opolskiej
Rok VIII, nr 8(79), czerwiec 1999 r.

Redaguje zespół:
Elżbieta Ciechocińska – grafik
Małgorzata Kalinowska, Marianna Drzyzga – korekta
Współpracownicy wydziałowi:
Rafał Matwiejczuk (IZ),
Maria Mazur (WM),
Maria Trebel (WWFiF),
Andrzej Słodziński (WB),
Jolanta Ukarma (WEiA).
Marianna Drzyzga – redaktor naczelny
Stale współpracują:
Przemysław Burtny
Elżbieta Czaja
Janusz Fijak
Waldemar Szweda – skład i łamanie
Krystyna Duda – redakcja techniczna

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej
ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.

Druk: Sekcja Poligrafii PO, ul. Ozimska 75, 45–342 Opole
Redakcja: ul. Mikołajczyka 5, 45–271 Opole, tel. 455 60 41, w. 315,
e–mail: maja@po.opole.pl.

Zamówienie: 31/99. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.

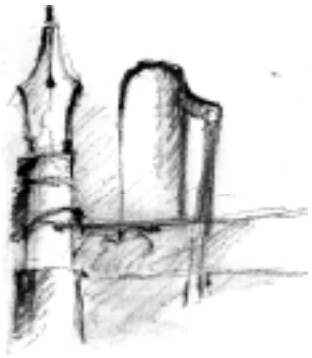

Dwudzieste pierwsze w kadencji posiedzenie Senatu odbyło się 26 maja 1999 r. Pod nieobecność rektora prof. **Józefa Suchego** obradom przewodniczył prorektor ds. nauki - prof. **Wojciech Skowroński**.

Na wniosek dziekana Wydziału Budownictwa, prof. **Jerzego Wyrwała**, Senat wyraził zgodę na przekształcenie Zakładu Materiałów Budowlanych w Katedrę Inżynierii Materiałów Budowlanych, a na kierownika nowo powstałej katedry powołał prof. **Stefanię Grzeszczyk.**

W bloku spraw osobowych pozytywnie zaopiniowano wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO, na czas określony:

- prof. dra hab. **Tadeusza Juszkiewicza** (WWFiF),
- dra hab. **Stanisława Zagórnego** (WWFiF).

Następnie Senat zaakceptował:

- na Wydziale Mechanicznym - plany studiów magisterskich dziennych na kierunku *inżynieria środowiska*, dla profili dyplomowania:
  - *gospodarka odpadami przemysłowymi,*
  - *gospodarka wodno-ściekowa,*
  - *racjonalne gospodarowanie energią,*
  - *ochrona powietrza.*
- na Wydziale Budownictwa – zmianę w planie studiów dziennych magisterskich na profilu dyplomowania *budownictwo obiektów ochrony środowiska* na semestrze X, polegającą na zamianie 2 godz. wykładu na seminarium dla przedmiotu *korozja i zabezpieczenie budowli przed korozją*.
- w Instytucie Zarządzania – zmiany w planach studiów inżynierskich dziennych dla siatki podstawowej oraz magisterskich dziennych dla specjalności:
  - *zarządzanie przedsiębiorstwem*,
  - *komputerowo zintegrowane systemy zarządzania produkcją*, na kierunku *zarządzanie i marketing*,

a także wyraził zgodę na uruchomienie w Instytucie Zarządzania nowych studiów podyplomowych zaocznych *Zarządzanie zasobami ludzkimi*.

W dalszej części obrad dziekan Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, dr **Józef Wojnar**, przedstawił do zaakceptowania wniosek o zawarcie porozumienia między Politechniką Opolską a Akademią Wychowania Fizycznego i Sportu w Mińsku.

Największe emocje tego dnia wzbudziła sprawa uchwalenia regulaminu przyznawania nagród JM Rektora pracownikom nie będącym nauczycielami akademickimi. Wyjątkowo długa i ożywiona dyskusja doprowadziła jednak do pomyślnego finału.

Najnowsze informacje nt. zbliżającego się I Zjazdu Absolwentów WSI w Opolu i PO przedstawiła dr inż. **Jadwiga Krych**.

Przemysław Burtny

Z KALENDARZA REKTORA

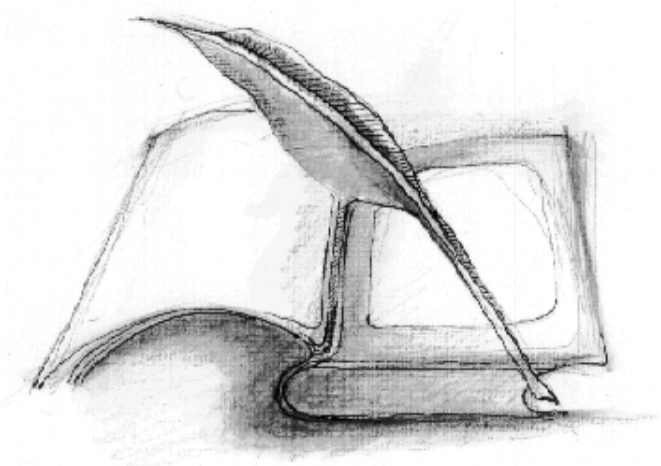

■ 17.05. na zaproszenie dyrektora Opolskiego Oddziału ZUS **Antoniego Dudy** rektor był obecny na uroczystości oddania do użytku nowego budynku ZUS.

■ 19.05. w sali Senatu odbyło się spotkanie władz uczelni ze zwycięskim zespołem siatkarzy. Za wejście do II ligi studenci otrzymali nagrody.

■ 7.06. w Toruniu na zaproszenie biskupa toruńskiego **Andrzeja Suskiego**, rektora Uniwersytetu M. Kopernika prof. **Andrzeja Jamiołkowskiego** oraz przewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich prof. **Aleksandra Koja** rektor J. S. Suchy wziął udział w spotkaniu przedstawicieli nauki z papieżem **Janem Pawłem II**.

■ Od 8.06 do 12.06. rektor przebywał w Düsseldorfie na międzynarodowych targach GIFA'99, (które otwierał), METEC'99, THERMPROCESS'99, MINETIME'99, GEOSPECTRA'99. Otwierał także Forum Techniczne CIATF, przewodniczył zebraniu rocznemu krajów członkowskich CIATF i uczestniczył, jako przedstawiciel Polski, w zebraniu Hexagonale.

■ Od 17.06. do 19.06. prof. J. S. Suchy wziął udział w obradach Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, które tym razem miały miejsce w Politechnice Szczecińskiej oraz w Wyższej Szkole Morskiej.

md

Nabór na studia doktoranckie

Politechnika Opolska ogłasza nabór na dzienne i zaoczne środowiskowe studia doktoranckie na kierunku *mechanika i budowa maszyn*.

Termin składania dokumentów – **15.09.1999 r.**

Wszelkich informacji udziela pełnomocnik ds. studiów doktoranckich dr inż. **Leszek Karczewski**, Wydział Mechaniczny Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 5, pok. B 213, tel. 4546041 wew. 255.

NAJBLIŻSI WSPÓŁPRACOWNICY REKTORA-ELEKTA

Na nadzwyczajnym posiedzeniu Senatu 22 maja br. odbyły się wybory prorektorów. Rektor-elekt prof. **Piotr Wach** poprosił Senat o warunkowy wybór prorektora ds. organizacyjnych, który uprawomocniłby się w chwili, gdy minister edukacji narodowej zatwierdzi nowy statut uczelni (statut PO został zatwierdzony, o czym poinformował podsekretarz stanu Jerzy Zdrada w piśmie z 21 maja br. sygn. DNS-1-0141-112/AM/99 - przyp. red.). W jawnym głosowaniu Senat przystał jednogłośnie na tę propozycję.

Elekt przystąpił do prezentacji jedynego kandydata na prorektora ds. nauki - prof. **Jerzego Skubisa.**

Sylwetka kandydata

Jerzy Skubis urodził się 6.01.1950 r. w Olkuszu, w rodzinie inteligenckiej. Studia ukończył w 1974 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w WSI, w 1975 r. został asystentem, a w 1981 na Pol. Śląskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych. W latach 1983-84 pełnił funkcję kierownika Zakładu Elektroenergetyki. W 1987 r. uzyskał tytuł dra habilitowanego nauk technicznych, również na Pol. Śląskiej, rok później powołano go na stanowisko docenta, a w 1990 r. na stanowisko prof. nadzwyczajnego WSI . Tytuł profesora uzyskał w 1997 r. W kadencji 1990-1993 i 1993-1996 pełnił funkcję prorektora ds. nauki w WSI.

Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół nowoczesnej diagnostyki wysokonapięciowych układów izolacyjnych różnych urządzeń elektrycznych. Opublikował 100 prac naukowych , jest autorem bądź współautorem 9 książek, 9 patentów, 3 skryptów. Wypromował 4 doktorów. Prowadzi współpracę z przemysłem; kierował 170 pracami naukowo-badawczymi i wdrożeniowymi, a jego oryginalnym osiągnięciem jest opracowanie i wdrożenie do technicznej diagnostyki transformatorów akustycznej metody oceny wyładowań elektrycznych. Do wdrożenia tej metody zbudował przewoźne laboratorium diagnostyczne, obsługujące transformatory, zainstalowane w krajowym systemie elektroenergetycznym.

Działa w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich i w Towarzystwie Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Od 1974 roku żonaty, ma trójkę dzieci.

Program

Kandydat przedstawił założenia polityki, jaką zamierza prowadzić, przy czym zaznaczył, że widzi siebie „w roli służebnej wobec rektora", ponieważ chce być realizatorem jego planów. Zamierza kłaść nacisk na dalszy rozwój naukowy, współpracować z KBN, przejrzeć pod względem kategoryzacji jednostki uczelni i dążyć do jej podniesienia. Zaproponował przeniesienie zasad oceny, opracowanych przez KBN, na grunt politechniki, obiecał rozwijać współpracę z zagranicą (szczególnie z Czechami), popierać „oddolną" inicjatywę. Jego celem byłoby utrzymanie Oficyny Wydawniczej w strukturze uczelni, bibliotekę chciałby traktować jak jednostkę naukową, a nie administracyjną. Do priorytetów zaliczył współpracę z mediami i z władzami samorządowymi, a w swej pracy wykorzystać doświadczenia z poprzednich kadencji. Jednak tak naprawdę zakres jego obowiązków ustali rektor.

Na prorektora ds. dydaktycznych i studenckich kandydowali pracownicy naukowi Wydziału Mechanicznego: dr hab. inż. **Grzegorz Gasiak**, prof. PO oraz dr hab. inż. **Roman Ulbrich**, prof. PO. W głosowaniu zwyciężył prof. **G. Gasiak**, który uzyskał 15 głosów, a jego kontrkandydat – 10 (przy 3 wstrzymujących się).

Sylwetka kandydata

Grzegorz Gasiak urodził się 16.07.1947 r. w Rudniku Małym. W 1972 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym WSI, po studiach podjął pracę w Zakładzie Mechaniki WSI na stanowisku asystenta. W latach 1974-77 odbył studia doktoranckie w Instytucie Inżynieryjno-Budowlanym w Moskwie, gdzie w 1977 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych. W 1991 na Politechnice Wrocławskiej uzyskał stopień doktora habilitowanego, a w 1992 został prof. nadzwyczajnym WSI . W kadencji 1993-1996 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki na WM, w kadencji 1996-1999 nadal ją sprawuje.

Przedmiotem działalności naukowej prof. **G. Gasiaka** jest mechanika konstrukcji powłokowych i mechanika pękania zmęczeniowego. Opublikował do tej pory ok. 60 prac naukowych, w tym 4 monografie, jest autorem i współautorem 5 patentów, napisał 5 skryptów. Prowadzi prace badawcze na rzecz przemysłu: pod jego kierunkiem wykonano i wdrożono obliczenia wytrzymałościowe den tłoczonych i płyt sitowych wymienników ciepła wnętrza reaktora syntezy amoniaku dla Zakładów Azotowych Puławy. Wypromował 1 doktora.

Od 1972 jest żonaty, ma troje dzieci.

Program

Kandydat deklarował realizowanie programu rektora-elekta. Jako osoba odpowiedzialna za dydaktykę, zobowiązał się do

wdrożenia programów nauczania odpowiednich do tych, jakie obowiązują w Unii Europejskiej, do tworzenia nowych atrakcyjnych kierunków studiów oraz do unowocześniania bazy laboratoryjnej. Duże znaczenie przywiązuje do systemu punktów kredytowych, chciałby dostosować treści nauczania do potrzeb zakładów pracy. Do swoich zadań zaliczył współpracę z samorządem, jak również z biblioteką przy zakupie podręczników i skryptów (jest ich za mało), a także wspieranie kół naukowych i ich opiekunów.

Sylwetka kandydata

Roman Ulbrich urodził się 25.12.1952 r. w Opolu. Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym WSI w 1978 r., by rozpocząć pracę w macierzystej uczelni na stanowisku pracownika naukowo-technicznego. W 1981 otrzymał stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Śląskiej, w 1990 r. został doktorem habilitowanym (Politechnika Śląska). W latach 1991-1992 przebywał na stypendium naukowym Fundacji Humboldta, natomiast w 1994 i 1996 w Instytucie Inżynierii Procesowej uniwersytetu w Hanowerze.

Obszary zainteresowań naukowych prof. **R. Ulbricha** to przepływy wielofazowe gaz-ciecz, gaz-ciało stałe, metrologia przepływów wielofazowych, zastosowania przemysłowe przepływów wielofazowych, racjonalne gospodarowanie energią oraz alternatywnymi metodami jej wytwarzania.

Jest autorem ponad 150 publikacji naukowych, 18 patentów. Wypromował 1 doktora.

Jest członkiem Sekcji Energetyki PAN o/Katowice, Sekcji Przepływów Wielofazowych Komitetu Mechaniki Płynów i Termodynamiki i Spalania PAN, Komisji Termodynamiki PAN.

Żonaty od 1973, trójka dzieci.

Program

Do ważnych spraw kandydat zaliczył aktywne życie studentów i wyszukiwanie indywidualności, bo to one mogą prowadzić w dorosłym życiu zawodowym lobbing na rzecz uczelni. Dążyłby do zwiększenia rangi międzynarodowej wymiany studentów (nie tylko naukowej), do wydania obcojęzycznego katalogu nt. politechniki. Chciałby zwiększyć ilość pomocy dydaktycznych (skryptów, nowoczesnych środków, część odpisów amortyzacyjnych przeznaczać na sprzęt laboratoryjny), połączenia dziekanatów i bibliotek w sieć komputerową. Wprowadziłby częściowo odpłatne kursy językowe, a w planach studiów pozostawił zajęcia z języka fachowego. Zauważył zagrożenie, jakie niesie ze sobą system punktów kredytowych (który jednak musi być wprowadzony) dla kierunków, gdzie liczba specjalności jest znaczna, co oznacza wzrost kosztów kształcenia. Zobowiązał się do poszukiwania sponsorów, współpracy z regionem i z zagranicą oraz do tworzenia warunków do lepszej obsługi studentów.

Jedynym kandydatem na stanowisko prorektora ds. organizacyjnych był dr **Zygmunt Kasperski**, którego Senat wybrał 25 głosami przy 3 wstrzymujących się. [Przypominamy, że warunkowy wybór nabrał już ważności, tak więc politechnika będzie miała 3 prorektorów - przyp. red.]

Sylwetka kandydata

Zygmunt Kasperski urodził się 4.04.1944 roku w Niżborgu Nowym. Studia z matematyki ukończył w 1969 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. Po nich podjął pracę jako asystent w Politechnice Częstochowskiej, a w 1972 przeniósł się do pracy w Ośrodku Techniki Obliczeniowej WSI w Opolu. Pracę doktorską obronił na Politechnice Gdańskiej (1976). Pracuje jako adiunkt w Zakładzie Matematyki, od 1993 roku jest jego kierownikiem.

Autor i współautor ponad 40 publikacji naukowych (w tym 2 monografie i 1 skrypt), systemów i programów komputerowych do obliczeń naukowych, projektowych oraz do zarządzania przedsiębiorstwem. Był przewodniczącym Rady Informatycznej przy Sejmiku Samorządowym (1991-92).

Fot. S. Dubiel

W latach 1990-96 przez dwie kadencje pełnił funkcję prorektora ds. studenckich, w 1996 został wybrany dyrektorem Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii.

Jest członkiem NSZZ „Solidarność", od stycznia do grudnia pełnił funkcję prezesa Ruchu Obywatelskiego Śląska Opolskiego.

Żonaty, dwoje dzieci.

Program

Kandydat podkreślił swe kompetencje, związane z decentralizacją finansów uczelni (był przewodniczącym senackiej *Komisji ds. budżetu i finansów*, a także pełnomocnikiem rektora ds. restrukturyzacji finansów). Swymi działaniami chciałby wspierać dziekanów w ich pracy, związanej z decentralizacją – do tego niezbędne jest utworzenie rzetelnej bazy danych, opracowanie odpowiednich zasad dochodów. Resztę obowiązków przydzieli mu rektor.

[Biogramy kandydatów opracowano na podstawie dokumentów, które zainteresowani złożyli w Uczelnianej Komisji Wyborczej jako materiały do publicznej wiadomości].

Marianna Drzyzga

15 kwietnia został przekazany do biblioteki katalog depozytowy, stanowiący zbiór danych technicznych urządzeń elektrycznych wysokiego i niskiego napięcia. Materiały katalogowe stanowić będą pomoc dla studentów studiów dziennych przy wykonywaniu projektów oraz prac dyplomowych.

Należy podkreślić, że dotąd biblioteka dysponowała szczątkowymi materiałami katalogowymi, spowodowanymi dużymi kosztami oraz trudnościami w ich zdobywaniu. Niniejszy katalog powstał dzięki prywatnym zbiorom pracowników Katedry Elektroenergetyki, pracom kontrolnym oraz seminaryjnym w ramach zajęć z przedmiotu *urządzenia elektryczne* oraz *układy zasilania zakładów przemysłowych* na studiach zaocznych.

Materiały katalogowe zostały uporządkowane i opracowane przez **Piotra Wysockiego** w ramach pracy dyplomowej pod kierunkiem dr inż. **Anny Kajury**, w konsultacji z dr inż. **Jolantą Dąbrowską** oraz we współpracy z biblioteką.

Pragniemy podziękować Opolskiemu Oddziałowi Stowarzyszenia Elektryków Polskich za istotne dofinansowanie, bez którego katalog nie uzyskałby nigdy obecnej formy.

Anna Kajura

Zainteresowanych informujemy, że projekt ustawy o szkolnictwie wyższym znajduje się – do wglądu – w biurze rektora.

md

90-lecie Akademickiego Związku Sportowego

24 maja prezydent RP **Aleksander Kwaśniewski** zaprosił do swej rezydencji delegacje Akademickich Związków Sportowych z całej Polski, by uczcić 90. rocznicę powstania najstarszego w Polsce stowarzyszenia, zawiązanego w 1909 r . w Krakowie na bazie niewielkiego kółka narciarskiego, a liczącego obecnie 45 tys. członków. Po powitaniu prezydent przez godzinę rozmawiał z delegatami, składał im życzenia. Opolski AZS także został zauważony, życzenia dla związku przyjął jego prezes **Wiesław Henzler**, któremu prezydent obiecał, że podczas planowanej wizyty w Opolu, odwiedzi naszą uczelnię.

Zebrani udali się do Parku Skaryszewskiego, by tam, pod pomnikiem poległych w czasie II wojny światowej AZS-owców złożyć wieńce. Potem był już czas na przyjemności, czyli piknik pod gołym niebem przy wspaniałej pogodzie.

1800 członków opolskiego AZS na spotkaniu z prezydentem reprezentowali: prezes związku **W. Henzler,** przewodnicząca uczelnianego AZS z PO **Katarzyna Banek** (która otrzymała zaproszenie na uniwersjadę na Majorkę), **Adam Zagożdżon** - prezes uczelnianego AZS z UO, akademicka mistrzyni w judo **Jolanta Wojnarowicz**. Szczególne gratulacje należą się trenerowi **Edwardowi Faciejewowi**, którego prezydent odznaczył Złotym Krzyżem Zasługi.

md

Pracownicy kancelarii prezydenta RP witają gości ▼

Fot. ze zbiorów W. Henzlera

INNOWACYJNOŚĆ I TRANSFER TECHNOLOGII

Po raz pierwszy - miejmy nadzieję, że nie ostatni - komitet organizacyjny w składzie: prof. **Roman Ulbrich** - komisarz targów, **Józef Waluś** - sekretarz, **Anna Drążek** i **Przemysław Burtny** - członkowie zaprosili pracowników naukowych opolskich uczelni i placówek badawczych, przedsiębiorców regionu, a także wszystkich, których interesuje nauka, technika i nowoczesne technologie w dniach 20 i 21 maja do auli Wydziału Budownictwa na targi i forum dyskusyjne *Innowacyjność i transfer technologii*.

Uroczystego otwarcia dokonał pomysłodawca i inicjator imprezy prof. **Józef S. Suchy**, witając zebranych przedstawicieli władz wojewódzkich i samorządowych, pracowników nauki, przedsiębiorców i wystawców, po czym prof. **R. Ulbrich** zaprosił do oglądania stoisk. Widzowie mogli bez przeszkód oglądać wystawę, a w tym samym czasie w auli odbywało się forum.

Uroczyste otwarcie forum (S. Dubiel) ▼

Na początku rektor wyjaśnił zebranym cel przedsięwzięcia - idzie przede wszystkim o przepływ informacji z nauki do przemysłu, do przedsiębiorstw, które szukają technologii. **Jacek Suski,** wicewojewoda opolski, sięgnął pamięcią do 1966 roku, kiedy uczelnia była zupełnie inna. Przez lata rozwinęła się i zyskała na znaczeniu. Uznał, że powinna być

Gospodarz budynku, prof. J. Wyrwał, prowadzi pierwszy panel (S. Dubiel) ▼

Najlepszy sponsor – Petrochemia Płock S.A. (S. Dubiel) ▼

bliżej gospodarki, a to spotkanie może stanowić platformę kontaktów pomiędzy naukowcami i przedsiębiorcami. Życzył wymiernych efektów wspomnianej współpracy.

Władysław Brudziński, wiceprezydent Opola, mówił o dużym skoku, jaki obserwujemy ostatnio w dokonaniach naukowych. Z wielką satysfakcją odnotował istnienie 3 wyższych uczelni w mieście, dzięki czemu Opole przekształca się w ośrodek akademicko-naukowy. Z radością uczestniczy w kolejnych targach, organizowanych w Opolu, bo świadczą one o rozwoju regionu, o chęci współdziałania i o potencjale, jaki istnieje w naszym regionie.

Andrzej Rybarczyk, wicemarszałek Sejmiku Województwa Opolskiego, z racji zajmowanego stanowiska zajmuje się problemami rozwoju regionu, jest także pracownikiem IMMB, więc spotkanie mieści się w sferze jego zainteresowań. Do zadań samorządu należy dbałość o rozwój regionu, ale potrzebuje pomocy uczelni. Transferu technologii oczekują przede wszystkim małe i średnie przedsiębiorstwa, dla nich rozwiązaniem byłby park technologiczny, którego zbudowanie stanowi element strategii województwa. Na całym świecie odchodzi się od dużych przedsiębiorstw na rzecz średnich i małych - restrukturyzacja gospodarki będzie musiała dokonać się również w Polsce, i tutaj park także może odegrać znaczącą rolę.

Tematycznie pogrupowane panele trwały przez dwa dni, a oto ich program:

I Rola współczesnej geodezji w procesie inwestycyjnym (prowadzenie prof. **Zdzisław Kabza**). Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Opolu prezentował **Lesław Kwiatkowski.**

II Nowe materiały budowlane (prowadzenie prof. **Jerzy Wyrwał**)

Właściwości cementu a efektywne jego zastosowanie w budownictwie referował **Zbigniew Giergiczny** z Górażdży Trade, a *Wybrane technologie nowych materiałów i kompozytów budowlanych* - prof. **Stefania Grzeszczyk**.

III Parki technologiczne (prowadzenie prof**. J. S. Suchy**)

Założenia i koncepcję powstania parku w Ostrawie omówił **Jaromir Dudek**, a **Janusz Fijak** przedstawił *Projekt organizacji centrum transferu technologii w Opolu we współpracy międzyregionalnej*.

Najciekawsze stoisko – Góraźdże Trade (S. Dubiel) ▼

IV Energetyka dziś i jutro (prowadzenie prof. **Roman Ulbrich**)

Jak być konkurencyjnym na rynku energetycznym na przykładzie Elektrowni Opole powiedział **Ireneusz Wesołowski**.

V Oszczędzanie energii (prowadzenie doc. **Jerzy Duda**)

Instytut Mineralnych Materiałów Budowlanych w Opolu zaprezentował referat *Racjonalizacja użytkowania energii i ochrony środowiska naturalnego to główny kierunek działalności badawczo-rozwojowej*, Koło Naukowe Enerdżajzer przedstawiło alternatywne sposoby produkcji energii.

VI Zarządzanie informacjami o środowisku (prowadzenie **Ryszard Pazdan**)

Zaprezentowano produkty, usługi, osiągnięcia, działalność oraz strukturę firmy Atmoterm z Opola.

VII Nowoczesne metody przekazu informacji (prowadzenie prof. **Roman Ulbrich**)

Na temat *Nowych możliwości pomiarowych światłowodów (perspektywy na przyszłość)* mówił dr inż. **Feliks Szczot**, a swe osiągnięcia pokazał Zakład Telekomunikacji w Opolu.

VIII Problemy ekologii (prowadziła prof. **Maria Nowakowska**), a prezentował się Instytut Chemii Uniwersytetu Opolskiego oraz Instytut CSO „Blachownia" z Kędzierzyna-Koźla.

Pierwszy dzień zakończył się koktajlem, na który władze miasta zaprosiły uczestników i organizatorów. Na ratuszu miała miejsce uroczystość wręczenia wyróżnień, które kapituła w składzie: **Stanisław Jałowiecki** marszałek sejmiku, prof. **Józef S. Suchy** rektor PO oraz prof**. Roman Ulbrich** komisarz targów przyznali następującym laureatom:

- drowi inż. **Henrykowi Achtelikowi** za szczególne osiągnięcia innowacyjne w konstruowaniu energooszczędnych urządzeń do badań zmęczeniowych,
- zespołowi w składzie: **Lesław Kwiatkowski, Ludwik Będkowski, Zdzisław Kabza, Maciej Jakubiec** za szczególne osiągnięcia innowacyjne przy opracowaniu i wdrożeniu technologii kompleksowej obsługi procesu inwestycyjnego,
- prof. dr hab. **Marii Nowakowskiej** za szczególne osiągnięcia innowacyjne, a zwłaszcza za kompleksową ofertę innowacyjną dla przemysłu,
- **Atmotermowi Opole** za szczególne osiągnięcia innowacyjne przy opracowaniu i wdrożeniu systemu zarządzania informacjami o środowisku - SOZAT.

Wszystkim wyróżnionym serdecznie gratulujemy!

Natomiast drugi dzień zakończył się miłym akcentem i spiął klamrą całą imprezę, ponieważ prof. **R. Ulbrich** członek sądu konkursowego XXXII edycji Wojewódzkiego Turnieju Młodych Mistrzów Techniki zaprosił zwycięzców na ogłoszenie wyników i wręczenie nagród do auli WB. Ci młodzi ludzie będą niedługo decydowali o poziomie polskiej nauki, w ich rękach i głowach leży przyszłość gospodarki, to oni będą wprowadzać do krajowego przemysłu innowacje, wykorzystując swe nowatorskie pomysły.

W kategorii: pomoc dydaktyczna I miejsce zajął **Tomasz Augustyn** z Zespołu Szkół Elektrycznych w Kluczborku za *Stanowisko laboratoryjne do badania generatora znaków*, opiekun mgr **Franciszek Hawrot**. W kategorii: użyteczna praca dyplomowa I miejsce – **Marcin Plewnia, Tomasz Polański, Tomasz Sztangier** z Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu za *Wykorzystanie komputera multimedialnego do badań audiometrycznych*, opiekun dr **Bolesław Kiczma**. W kategorii: pomysł techniczny I miejsce – **Łukasz Łabazowicz** i **Marcin Urbańczyk** z Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu za *Mikroprocesorowe sterowniki do systemów oczyszczania wody,* opiekun dr **Bolesław Kiczma**.

Gratulacje dla młodych mistrzów i ich opiekunów!

Targi i forum dyskusyjne nie mogłyby się udać, gdyby nie grono sponsorów, którzy zdecydowali się na poparcie i materialne wsparcie organizatorów imprezy, to również dzięki nim

Dr inż. Henryk Achtelik odbiera wyróżnienie (W. Brzeszczak) ▼

Goście i uczestnicy targów (W. Brzeszczak) ▼

Stoisko Wydziału Budownictwa (S. Dubiel) ▼

Druk gazety targowej (S. Dubiel) ▼

odbyła się wystawa. Plonem tego spotkania jest katalog z ofertą przeznaczoną dla przemysłu, od dziś może być wykorzystywany do rozmów i zawierania umów o współpracy.

Dziękujemy sponsorom za ich pomoc, dziękujemy przedstawicielom firmy Cedartex s.c. z Opola, którzy umożliwili nam bezpłatny druk targowej gazety, dzięki czemu goście mogli na bieżąco zapoznać się z wygłaszanymi na forum referatami.

Marianna Drzyzga

Nasi sponsorzy

ATMOTERM®

GÓRAŻDŻE TRADE

BANK BPH
BANK PRZEMYSŁOWO-HANDLOWY SA

Urząd Miasta Opola

CEDARTEX S.C.

Petrochemia Płock S.A.

EP ECO-PRINT

RISO

CZE OPOLE SA

Sp. z o.o. ELKOM

EPO

TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.

Podziękowania

Po zakończeniu imprezy zwykle przychodzi czas na podsumowania. Nie ukrywam , że podczas przygotowań dopadały mnie chwile zwątpienia - jednak udawało się je przezwyciężyć. Jako komisarz wystawy i forum dyskusyjnego „Innowacyjność i transfer technologii" pragnę wyrazić podziękowania wszystkim tym, którzy w nich uczestniczyli. Należą się one przede wszystkim firmom, bo bez ich woli prezentacji swoich osiągnięć impreza ta nie miałaby racji bytu. Wśród wystawców są firmy duże, ogólnie znane, jak np. Petrochemia Płock czy Górażdże Trade, Elektrownia Opole SA, Telekomunikacja Polska SA, są również takie, które mogły zaistnieć dopiero po powstaniu prawdziwego rynku.

W drugiej kolejności dziękuję tym koleżankom i kolegom z obu uczelni i opolskich instytutów naukowo-badawczych, którzy przyjęli propozycję umieszczenia ich osiągnięć w katalogu. Z racji tego, że politechnika organizowała wystawę, jej udział w ofercie jest najobszerniejszy. Ale za największy sukces uważam to, że przedstawiliśmy właściwie pełną ofertę środowiska naukowego całego regionu. Atutem i plonem tego spotkania jest katalog, który może służyć jako pełna informacja dla zainteresowanych.

Dziękuję bardzo władzom regionu i miasta za przychylność, bez głębokiego przekonania, że park technologiczny może być naszym poważnym atutem, nie podjąłbym się organizacji tej imprezy. Wierzę w to, że prof. **Józefowi Suchemu**, głównemu animatorowi działań, zamiar ten się powiedzie.

Dziękuję wszystkim, którzy postanowili nas odwiedzić. Jakkolwiek przedstawialiśmy ofertę dla przemysłu, to nie ukrywam, że obecność młodzieży: studentów, uczniów szkół średnich cieszyła mnie najbardziej. Nasza przyszłość jest w ich rękach.

Wreszcie pora na podziękowania wszystkim tym, którzy pomagali w organizacji imprezy. W pierwszej kolejności moim najbliższym kolegom: **Józefowi Walusiowi** za jego skrupulatność, **Wojciechowi Brzeszczakowi** za kreatywność i fantazję. Dziękuję pani **Annie Drążek** za prowadzenie biura, pani **Joli Hęciak-Morzyk** za piękne plakaty, **Sławojowi Dubielowi** i **Tomkowi Sołtyńskiemu** za zdjęcia, oprawę graficzną i łatanie wszystkich dziur wtedy, gdy nie było nikogo do pomocy. Dziękuję pracownikom biura rektora: **Mariannie Drzyzdze** za prace redakcyjne, **Przemysławowi Burtnemu** za dopilnowanie wielu spraw organizacyjnych. Dziękuję dziekanowi - prof. **Jerzemu Wyrwałowi** za udostępnienie obiektu. Dzięki takim osobom, jak pani **Urszula Śmieja** czy pan **Krzysztof Halupczok** przygotowania i nasz pobyt w budynku Wydziału Budownictwa odbywały się we wspaniałej atmosferze.

Nie odważyliśmy się wstawić przed nazwę *Forum dyskusyjne* jedynki - myślę, że za wcześnie na dalekosiężne plany. Z podniesionym czołem możemy poinformować, że w skromnym, ale bardzo zgranym kolektywie zorganizowaliśmy imprezę, która w wymiarze finansowym i propagandowym przyniosła szkole korzyści. Pracownia plastyczna otrzymała sztalugi do ekspozycji, Wydział Budownictwa - spory zastrzyk finansowy, który pomoże w restauracji wejścia głównego do budynku.

Roman Ulbrich, komisarz targów

PO NAUKI NA NAUKĘ '99

Tradycyjnie już odbyła się w Warszawie, zorganizowana przez KBN, konferencja NAUKA'99 (12-13 maja). Dzięki uprzejmości kierownictwa komitetu oraz zaproszeniu rzecznika prasowego dra **Tadeusza Zaleskiego** redaktorzy uczelnianych gazet mieli możliwość uczestniczyć w drugim dniu obrad i w konferencji prasowej, na której do dyspozycji dziennikarzy był przewodniczący KBN prof. **Andrzej Wiszniewski**, prof. **Andrzej Kajetan Wróblewski** oraz sekretarz KBN dr **Jan Krzysztof Frąckowiak**. Oto najważniejsze, w skrócie, kwestie poruszane na konferencji.

1. Pomysł połączenia MEN i KBN w jeden „organizm" prof. **A. Wiszniewski** uznał za chybiony: siłą rzeczy można zostać posądzonym o faworyzowanie szkolnictwa, co pewnie miałoby uzasadnienie w myśl porzekadła *bliższa koszula ciału*, sprzeciw wobec pomysłu wniosła PAN, a także jednostki badawczo-rozwojowe, tak więc należy uznać, że obecna struktura, choć nie idealna, to jednak spełnia swe zadania.

2. Parki technologiczne (wg prof. **A. Wróblewskiego**) to adekwatne rozwiązanie bolączek, trapiących polską naukę i przemysł, bo mogą zintegrować środowiska naukowe i przemysłowe. W krajach rozwiniętych badania są finansowane przez koncerny, które dążą do konkurencyjności, u nas dopiero rodzi się taka świadomość, więc badania są przede wszystkim finansowane z budżetu. Park to przedsięwzięcie, które może skutecznie włączyć się do transferu technologii.

3. Rozpisano konkurs na przedstawiciela polskiej nauki w UE (zasady i warunki konkursu na tablicy ogłoszeń przed rektoratem - przyp. red.), tak więc trzeba poczekać na jego rozstrzygnięcie. Stanowisko to jest organizacyjnie usytuowane w MSZ, a zwycięzca konkursu dyspozycyjny i „w pełni sił zawodowych" będzie prawdopodobnie pod koniec roku, bo musi się zapoznać ze specyfiką pracy i wdrożyć do nowych obowiązków - podał dr **J. Frąckowiak**.

4. Pomoc publiczna w krajach UE skierowana jest po pierwsze na badania i rozwój, po drugie na wyrównywania poziomu między regionami (badania strukturalne). Badania podstawowe są finansowane przez państwo (ok. 70%), badania bliskie rynkowi finansowane są z budżetu do 30-50%. Badania , prowadzone na zlecenia firm, nie mają państwowej dotacji, objęte są ochroną, tajemnicą przemysłową i nie można ich ujawniać oraz korzystać z ich wyników, jako że stanowią własność zleceniodawcy.

W czasie konferencji miały miejsce wystąpienia, które - wybiórczo - streszczamy. Komplet materiałów do wglądu w redakcji.

Przewodniczący KBN przedstawił zmiany, którym poddano działania w KBN. Przede wszystkim dotyczyły one finansów. Podział pierwotny środków na działalność statutową opiera się na algorytmie, który obejmuje liczbę zatrudnionych w danej dziedzinie oraz jej kosztochłonność. Zamierza się w przyszłości całość środków dzielić wg tej zasady.

Przystąpiono do merytorycznej oceny jednostek, która w 80% opiera się na osiągnięciach typu: publikacje, monografie, rozwój kadry naukowej, patenty, wdrożenia do wyników prac badawczych, przyznane systemy jakości i akredytowane laboratoria.

Przygotowuje się nowelizację ustawy o KBN, która zawierałaby rozdzielenie funkcji stanowiących od wykonawczych, a także sposoby finansowania instytucji i zespołów badawczych; zapewniała równość dostępu do środków na badania wszystkim, którzy się nimi zajmują; zwiększała reprezentatywność różnych obszarów nauki w zespołach KBN; zlikwidowała podział komitetu na komisje nauk podstawowych i nauk stosowanych; stwarzała możliwość zlecania pewnych zadań komitetu np. agencjom.

[Na podstawie: **A. Wiszniewski**, *Realizowane i planowane zmiany w funkcjonowaniu KBN]*

Na temat integracji z Unią Europejską oraz o 5 Programie Ramowym mówił dr **J. K. Frąckowiak**. Polska dąży do rozszerzania współpracy z UE - jest to założenie polityki państwa. Trwają prace nad „harmonizacją prawa polskiego z prawem UE", natomiast nasze uczestnictwo w 5PR odbywa się na takich samych zasadach, jakie stosuje się wobec państw UE. Ustalono redukcję obowiązującej składki (w pierwszym roku o 60%, w drugim o 40%, w trzecim o 20%), wynegocjowano zgodę na pokrycie do 50% składki rocznej z PHARE, udział polskich przedstawicieli w komitetach zarządzających programami w 5PR, a także dogodne terminy składek. Komitet postanowił wspierać finansowo polskie zespoły, biorące udział w 5 PR, jednak będzie także kontynuowana pomoc dla tych, którzy uczestniczą w innych programach międzynarodowych. W KBN działa system „upowszechniania informacji, wsparcia eksperckiego i organizacyjnego na rzecz uczestnictwa polskich jednostek w 5PR".

[Na podst. **Jan Krzysztof Frąckowiak**, *Wybrane problemy polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa w kontekście integracji z Unią Europejską oraz uczestnictwa w 5 Programie Ramowym UE].*

[Jak podaje rzecznik prasowy KBN, dr **Tadeusz Zaleski**, 20 maja Rada Ministrów UE zaakceptowała uczestnictwo 10 krajów z Europy Środkowo-Wschodniej i Cypru (w tym Polski) w 5PR. Decyzja rady spodziewana jest w czerwcu lub lipcu, a jej wejście w życie nastąpi po 30 dniach od daty przyjęcia - przyp. red.]

Małgorzata Kozłowska, podsekretarz stanu w KBN, przedstawiła *Realizację budżetu nauki w 1999 roku z uwzględnieniem przepisów ustawy o finansach publicznych. Przekształcenia własnościowe JBR oraz preferencje ekonomiczno-finansowo-podatkowe dla badań i prac badawczo-rozwojowych*, natomiast prof. **Jan Koch**, przewodniczący Zespołu Mechaniki, Budownictwa i Architektury KBN omówił *Rolę nauki w transferze technologii*.

Marianna Drzyzga

W imię strategii

14 maja to ważny dzień dla naszej uczelni, bo stała się na mocy porozumienia o współpracy, klientem strategicznym Banku Pekao SA. Ze strony politechniki dokument sygnował jej rektor prof. **J. S. Suchy**, natomiast ze strony banku prezes zarządu **Maria Wiśniewska**. Na mocy umowy uczelnia zyskała preferencyjne traktowanie, ma możliwość uczestniczenia we wspólnych przedsięwzięciach z partnerem umowy, wszelkie zasady współpracy i obsługi może negocjować, do jej obsługi wydzielono dysponenta. Bank zobowiązał się do zainstalowania elektronicznego systemu obsługi oraz do przeszkolenia pracowników politechniki w jego obsłudze.

Dyrektor oddziału opolskiego banku **Małgorzata Miszkiewicz** zaproponowała uroczyste podpisanie aktu, stąd w sali Senatu spotkać można było wielu znamienitych gości, a wśród nich senator **Dorotę Simonides**, **Adama Pęzioła** wojewodę opolskiego, **Stanisława Dolatę** przewodniczącego Rady Miasta, **Ryszarda Zembaczyńskiego** przewodniczącego Komisji Polityki Regionalnej i Współpracy z Zagranicą, prof. **Ryszarda Knosalę** doradcę wojewody, kierownictwo naszej uczelni oraz przedstawicieli mediów.

Spotkanie w tak doborowym składzie skłoniło obecnych do poruszenia tematu ciągle przewijającego się w wielu rozmowach (także na łamach WU) - mowa o parku technologicznym. Rektor przyznał, że takie przedsięwzięcie ułatwiłoby sięganie po środki z Unii Europejskiej, a na potwierdzenie, iż inwestycja ma przyszłość, przywołał parki w Warszawie, Wrocławiu, nie wspominając już o tych z Europy Zachodniej. Aby zrealizować założony cel, potrzebny jest partner dysponujący odpowiednim kapitałem - tę rolę mógłby pełnić bank, który podpisawszy umowę z politechniką, dał czytelny sygnał, że myśli o bliższej współpracy z uczelnią.

Prezes **M. Wiśniewska** uznała, że podpisanie umowy to ważne wydarzenie dla banku, który działa efektywnie jedynie w dobrze rozwiniętym gospodarczo otoczeniu. Uczelnie wyższe zaliczyła do grupy wymagających klientów, ale to dla banku wyzwanie, któremu chciałby sprostać, wykorzystując

Podpisanie umowy (S. Dubiel) ▼

Toast za pomyślność (S. Dubiel) ▼

szanse i możliwości, jakie daje przekształcająca się gospodarka. Pekao SA powstał z połączenia czterech banków (przed rokiem) i tworzy dużą grupę kapitałową, dla której Opolszczyzna jawi się jako interesujący region na mapie gospodarczej. Budowanie sieci rozbudowanych placówek, prywatyzacja banku, pozyskiwanie inwestorów strategicznych to kilka przykładów zadań, jakie stawia sobie bank, by móc w niedalekiej przyszłości włączyć się bezkolizyjnie w struktury UE oraz w unię monetarną. Oczywiście, najważniejszą sprawą jest zadowolenie klienta z fachowej i kulturalnej obsługi, a jego satysfakcja to motywator do dalszego podnoszenia poziomu usług.

Wojewoda **A. Pęzioł** stwierdził, że podpisanie umowy to „nowoczesne porozumienie finansów z nauką". Dzięki takim wydarzeniom powstaje region, w którym uczelnia ma do wypełnienia istotną rolę, kształtującą przyszłe kadry. Poparł ideę utworzenia parku technologicznego, gdyż bliskie współdziałanie przemysłu i nauki stanowi dowód, że tak właśnie powinien wyglądać region konkurencyjny, przygotowany do wejścia w struktury UE.

R. Zembaczyński nazwał spotkanie bezprecedensowym, ponieważ umożliwia wymianę poglądów na przyszłość województwa. Idea utworzenia parku wypływa z oceny słabych stron gospodarki Opolszczyzny, która - jak kania dżdżu - potrzebuje transferu technologii, aby odejść od wytwarzania półproduktów na rzecz produkcji wyrobów o wysokim stopniu przetworzenia. Do osiągnięcia sukcesu niezbędne jest spotkanie nauki, przemysłu i finansów. Istotną rolę odgrywa także lokalizacja, a brany pod uwagę Karczów leży przy autostradzie A4, przy węźle kolejowym i łączy się z transeuropejskimi szlakami komunikacyjnymi, co ma istotne znaczenie dla inwestorów z zagranicy. Park działałby na zasadach konkurencyjności, świadcząc różne usługi (konsulting, dydaktyka, badania na nowoczesnej aparaturze) na wysokim poziomie i dla wymagającego klienta.

Przewodniczący Rady Miasta, prof. **S. Dolata**, z satysfakcją powitał podpisanie porozumienia , dlatego że wpisuje się ono w koncepcję rozwoju miasta jako ośrodka akademickiego z dobrze rozwiniętymi usługami finansowymi. Życzył zebranym realizacji przyjętych porozumień.

Goście zainteresowani koncepcją parku technologicznego mieli okazję pojechać do Karczowa obejrzeć obiekty, które stałyby się jego bazą lokalową.

Marianna Drzyzga

HUTA „ANDRZEJ" S.A.

ul. ks. Wajdy 1
46-059 Zawadzkie
tel. 0-77 4616511, fax 0-77 4616569, tlx 732403
http://www.ha.odi.com.pl
e-mail: info@ha.odi.com.pl

Huta Andrzej S.A. w Zawadzkiem to firma z ponad 160-letnią tradycją. Przedsiębiorstwo jest uznanym na rynku krajowym i na rynkach zagranicznych producentem rur stalowych bez szwu, rozjazdów kolejowych S49 i UIC60 oraz odkuwek stalowych matrycowanych.

Od 1 kwietnia 1996 r. huta stała się jednoosobową spółką Skarbu Państwa.

Dzięki wysokiej wydajności produktów zakład nasz otrzymał certyfikaty ISO 9002 na wytwarzanie rur stalowych bez szwu oraz ISO 9001 na projektowanie, produkcję i dostarczanie rozjazdów kolejowych. Certyfikaty zostały przyznane przez Bureau Veritas Quality International. Ponadto przyznano hucie certyfikaty na rury przewodowe i kotłowe z TÜV Hannover oraz Lloyd's Register of Shipping.

W ostatnich kilku latach przeprowadzono szereg przedsięwzięć modernizacyjnych i inwestycyjnych w zakresie unowocześniania parku maszynowego , m. in. zakupiono unikatową w skali światowej obrabiarkę do kompleksowej obróbki iglic rozjazdów kolejowych, dzięki której jeszcze bardziej podniesiono jakość i niezawodność wyrobu. W czerwcu bieżącego roku zakończy się drugi etap modernizacji walcowni, który pozwoli na większą efektywność ekonomiczną produkcji rur stalowych i zwiększenie zakresu wymiarowego rur walcowanych na gorąco.

Aktualnie huta produkuje:
- rury stalowe bez szwu walcowane na gorąco, ciągnione i walcowane na zimno w zakresie wymiarowym 13,5–114,3 mm i grubości ścianek 1,2–8,8 mm,
- rozjazdy kolejowe typu S49 i UIC60 oraz ich części,
- odkuwki stalowe matrycowane,
- odlewy żeliwne,
- wyroby z blachy.

Nasze wyroby, potencjał produkcyjny oraz wieloletnie doświadczenie załogi oferujemy każdemu partnerowi, chcącemu przystąpić do współpracy.

Reklama

Wydział Budownictwa

Wizyta w Zootechnicznym Zakładzie Doświadczalnym

Dzięki uprzejmości prof. **Zbigniewa Dobrzańskiego**, studenci IV roku WB, o specjalności *budownictwo wiejskie*, mieli możliwość – wspólnie z dr. inż. **Henrykiem Żelaznym** – uczestniczyć w wycieczce organizowanej dla studentów Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Całodzienny wyjazd odbył się 7 maja br. i obejmował zwiedzanie Zootechnicznego Zakładu Doświadczalnego w Grodźcu Śląskim oraz fermy strusi w Goleszowie.

Studenci zostali przyjęci przez dr inż. **Irenę Skrzyżalę** - zastępcę dyrektora ds. nauki ZZD w Grodźcu Śl. – w Zamku Grodzieckim, będącym siedzibą ZZD.

W reprezentacyjnej sali XVI-wiecznego zamku dr inż. Irena Skrzyżala przedstawia studentom zarys działalności zakładu doświadczalnego ▼

Zootechniczny Zakład Doświadczalny w Grodźcu Śląskim jest jedną z 12 placówek wchodzących w skład Instytutu Zootechniki w Polsce z/s w Krakowie. Gospodaruje na powierzchni 1020 ha, produkując pasze objętościowe i zboża dla zwierząt, których chów i hodowla są głównymi kierunkami działalności gospodarczej zakładu. Bydło mleczne, świnie, owce, kozy oraz ryby stanowią również bazę do prowadzenia szerokiej gamy doświadczeń (genetycznych, żywieniowych, technologicznych). W poszczególnych działach naukowych realizowane są zarówno prace własne instytutu, jak również wykonywane na zlecenie uczelni rolniczych z terenu.

Rozwiązania z zakresu metod i technologii produkcji owiec w rejonie pogórza, wprowadzane w ZZD, należą do przodujących i nowatorskich w kraju. W okresie rozkwitu owczarstwa, w latach 70. w Jaworzu wybudowano owczarnię typu Wb-4621/74 (trójsektorowa, na 1300 owiec). Studenci z Wydziału Budownictwa PO mieli okazję poznać zalety jak i wady tego obiektu. W budynku owczarni testowano w poprzednich latach różne rozwiązania technologiczne (np. podłogi, drabiny paszowe), a wykonany w obiekcie prototypowy system wentylacyjny kalenicowo-podokienny funkcjonuje z powodzeniem do dnia dzisiejszego.

Studenci obejrzeli również w Grodźcu Śl. oborę dla krów mlecznych (na 80 stanowisk) oraz koziarnię.

Następnym etapem wycieczki było zwiedzanie fermy strusi i zapoznanie się z problemami hodowli i dostosowania do potrzeb hodowli budynku fermy oraz wybiegu strusi.

Ferma strusi w Goleszowie ▼

Fotografie pochodzą ze zbiorów KN "Biodom"

Wycieczkę studenci zakończyli spacerem po Cieszynie.

W wycieczce miała przyjemność uczestniczyć również mgr inż. **E. Miśniakiewicz** – opiekun KN "BIODOM" przy Katedrze Podstaw Projektowania Budowlanego.

Elżbieta Miśniakiewicz

■ Panu Profesorowi **Zbigniewowi Dobrzańskiemu**, kierownikowi Katedry Higieny Zwierząt i Środowiska Hodowlanego Akademii Rolniczej we Wrocławiu w imieniu Katedry Podstaw Projektowania Budowlanego WB najserdeczniejsze gratulacje i życzenia wszystkiego dobrego z okazji wyboru na stanowisko dziekana oraz podziękowania za dotychczasową owocną współpracę składa prof. **Wojciech Skowroński**.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

■ 27 maja 1999 r. na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Wydziałowa Komisja Skrutacyjna w składzie:
przewodniczący: prof. dr hab. inż. **Zdzisław Kabza**
członkowie: dr inż. **Barbara Grochowicz**
Jolanta Ukarma
Paweł Frącz
przeprowadziła wybory na stanowisko dziekana wydziału.

W wyniku głosowania tajnego prof. dr hab. inż. **Ryszard Rojek** jednomyślnie został wybrany na dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w kadencji 1999–2002.

Gratulujemy Panu Dziekanowi wyboru i życzymy osiągnięć w pracy dla dobra i rozwoju Wydziału oraz satysfakcji z tej pracy!

Prof. **R. Rojek,** przedstawiając swój program rozwoju wydziału w dniu 17 maja br., powiedział m.in.:

Wydział jako jeden z ważnych elementów składowych struktury uczelni jest instytucją użyteczności publicznej o wielu celach, przy czym, oprócz kreowania nauki i kształcenia jest również obecnie przedsiębiorstwem rozliczanym z zysku i efektywności finansowej.

Bazą wyjściową programu jest powyższa uwaga oraz aktualny stan organizacyjno-prawny wydziału.

Zadaniem podstawowym jest kontynuacja i stabilizacja dokonań, wdrażanych w okresie aktualnej kadencji oraz usprawnienie tych elementów pracy wydziału, które nie spełniają oczekiwań społeczności akademickiej. Dotyczy to zarówno działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej. Zwrócona zostanie również szczególna uwaga na promocję działalności i osiągnięć wydziału w poszczególnych obszarach działalności na terenie regionu opolskiego, w kraju i za granicą.

Zadania bardziej szczegółowe programu obejmują następującą problematykę:

I. Sprawy organizacyjne i zarządzania wydziałem

- kontynuacja prac i doskonalenie procedur, związanych z decentralizacją zarządzania finansami na szczeblu zarządzania: wydział – katedry (ewentualnie instytuty);
- usprawnienie zarządzania wydziałem. Kluczowe decyzje organizacyjne, kadrowe i finansowe będą wdrażane w drodze szerokiej konsultacji i akceptacji na forum poszerzonego kolegium dziekańskiego i rady wydziału. Przewiduje się powołanie prodziekana ds. organizacyjnych, który miałby w przydziale czynności sprawy studiów zaocznych i akredytacji kształcenia;
- opracowanie priorytetowego i przede wszystkim realnego planu inwestycji i remontów budowlanych – nadanie priorytetu inwestycjom, służącym dydaktyce;
- poszukiwania pozabudżetowych środków finansowych, wspierających dydaktykę;
- zintensyfikowanie efektywności współpracy z władzami miasta, regionu i zakładów przemysłowych Opolszczyzny;
- poprawa wskaźników między średnimi płacami na wydziale a możliwościami stwarzanymi przez taryfikatory MEN.

II. Działalność naukowo-badawcza

- intensyfikacja procesu wykonywania prac habilitacyjnych i doktorskich oraz uzyskiwania tytułu naukowego, dążenie do spełnienia warunków na uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika;*
- uaktywnienie procesu przeprowadzania przewodów doktorskich na wydziale. Kontynuowanie starań o kierowanie uzdolnionych absolwentów na studia doktoranckie na wydziale lub do innych Uczelni;
- zapewnienie każdemu pracownikowi samodzielnemu co najmniej jednego asystenta (doktoranta) poprzez szersze rozpropagowanie form kształcenia elitarnego studentów;
- uaktywnienie współpracy zagranicznej w zakresie naukowym;
- aktywne pozyskiwanie różnych form grantów krajowych i zagranicznych – zarówno w sferze badawczej, jak i edukacyjnej;
- uruchamianie zespołów badawczych interdyscyplinarnych w zakresie najbardziej aktualnej tematyki badawczej – klasyczny wydział będzie miał kłopoty z samodzielnym prowadzeniem nowoczesnych interdyscyplinarnych badań naukowych;
- rozwój współpracy naukowo-badawczej dla potrzeb jednostek gospodarczych.

III. Działalność dydaktyczna

Znaczny wzrost liczby studentów *(w ostatniej dekadzie ponad pięciokrotny),* nie zmieniające się praktycznie nakłady na kształcenie, ograniczoność bazy materialnej wymagają intensywnych prac, dotyczących racjonalizacji procesu dydaktycznego i jego uatrakcyjniania poprzez:

- analizę aktualnego stanu i modernizację oferty kształcenia wydziału pod kątem krajowej akredytacji kierunków kształcenia, efektywności i jakości kształcenia w zestawieniu z zapotrzebowaniem rynku pracy. Preferowany będzie rozwój specjalności dynamicznych prowadzonych wg sukcesywnie unowocześnianych programów, na które jest zapotrzebowanie;
- dbanie o poziom kształcenia i stałe unowocześnianie programów nauczania poprzez ich modernizację pod względem merytorycznym i uzupełnianie o niezbędne inżynierowi podstawy wiedzy informatycznej *(*dla nieinformatyków*),* prawnej, ekonomicznej i języków obcych nowożytnych;
- priorytety finansowania dla rozwoju infrastruktury dydaktycznej (pozyskiwanie nowych sal i obiektów dydaktycznych, tworzenie nowych sal komputerowych i laboratoriów);
- wypracowanie mechanizmów dla zmniejszenia dysproporcji między realnymi kosztami działalności dydaktycznej a otrzymywaną, niewystarczającą dotacją na ten cel;
- zapewnienie stabilności kadry, przypisanej poszczególnym kierunkom, prowadzonym na wydziale. Wzmocnienie obsady kadrowej kierunków: *automatyka i robotyka*; *informatyka* oraz *elektronika i telekomunikacja* – dążenie do nadawania im statusu kierunków magisterskich;
- rozwój studiów podyplomowych w zakresie kierunków studiów prowadzonych na wydziale;
- podjęcie starań, dotyczących uruchomienia specjalności (ewentualnie kierunku) o charakterze interdyscyplinarnym, (w tym z Instytutem Zarządzania);
- zdynamizowanie form kształcenia elitarnego studentom o ponadprzeciętnych umiejętnościach i zainteresowaniach;
- uaktywnienie działalności kół naukowych na wydziale oraz zorganizowanie cyklicznego sympozjum (ewentualnie konferencji) studentów i młodych pracowników nauki o zasięgu pozauczelnianym;
- uaktywnienie roli samorządu wydziałowego i jego szeroko rozumianego wpływu na funkcjonowanie wydziału.

Konkludując, chciałbym, aby na wydziale praca, nauczanie i uczenie było przyjemnością, aby można było zadowalająco zarobić. Chciałbym, aby studenci byli dumni, że studiują na naszym wydziale, a po studiach mogli z powodzeniem konkurować na rynku pracy.

■ Dziekan WEiA zgłosił następujące kandydatury na prodziekanów:

– prof. dr hab. inż. **Krystyna Macek-Kamińska** – prodziekan ds. studenckich

– prof. dr hab. inż**. Józef Kędzia** – prodziekan ds. nauki
– dr inż. **Karol Grandek** – prodziekan ds. organizacyjnych (jest to propozycja warunkowa do chwili uprawomocnienia się Statutu Politechniki Opolskiej).

Wybory prodziekanów odbędą się 17 czerwca 1999 r.

■ Prof. dr hab. inż. **Zdzisław Kabza** został członkiem KOMITETU METROLOGII I APARATURY NAUKOWEJ POLSKIEJ AKADEMII NAUK w kadencji 1999–2002, a także na wniosek przewodniczącego Zespołu Elektrotechniki, Energetyki i Metrologii (T-10) powołany został do składu Sekcji MIERNICTWA INTERDYSCYPLINARNEGO (T10C) podczas trwania XVII konkursów projektów badawczych.

Serdecznie gratulujemy!

■ Prof. **Jerzy Skubis** w ramach zajęć *z materiałoznawstwa i teorii wysokich napięć* co roku organizuje wycieczki studentów kierunku *elektrotechnika*, specjalności: *elektroenergetyka* do Elektrowni OPOLE S.A.

Tegoroczna wycieczka miała charakter dwuetapowy. **Pierwszy etap** miał na celu zapoznanie ze strategicznym położeniem Elektrowni Opole S.A. w systemie elektroenergetycznym kraju oraz jego rolą i znaczeniem. Zostały w nim przedstawione społeczne aspekty budowy i eksploatacji elektrowni. Poruszono także aspekt celowości instalowania w elektrowni bloków energetycznych nr 5 i 6 na parametry nadkrystaliczne. Jednakże najwięcej uwagi poświęcono zagadnieniom ochrony środowiska, które są obecnie integralną częścią technologii wytwarzania energii elektrycznej. W etapie tym przedstawiono (w oparciu o makietę i tablicę świetlną) cały proces technologiczny.

Etap drugi to zwiedzanie najważniejszych obiektów elektrowni.

Studenci IV roku studiów dziennych, biorący udział w wycieczce, pragną podziękować Dyrekcji Elektrowni Opole S.A., a w szczególności osobom, które w interesujący sposób w przeciągu kilku godzin przedstawiły im najistotniejsze kwestie, dotyczące spraw obecnych, jak i przyszłych planów zwiedzanej elektrowni.

■ 21 maja br. odbyło się na WEiA spotkanie absolwentów Wydziału Elektrycznego 1973/94. Absolwenci spotkali się z dziekanem wydziału, a także mieli możliwość zwiedzania laboratoriów, mieszczących się w budynku przy ul. Sosnkowskiego.

Dla samych absolwentów okazja, jaką stworzyła rocznica ukończenia studiów 25 lat temu, była pierwszą od lat, aby się spotkać. Co niektórzy mieli kłopoty z rozpoznaniem kolegów, (ale tylko kolegów), z rozpoznaniem koleżanek nie było żadnych trudności.

Cały zjazd minął w miłej atmosferze wspomnień, śmiechu i żartów, a także stworzył okazję do odnowienia kontaktów towarzyskich. Kończąc spotkanie zjazdowe, jego uczestnicy obiecywali sobie powtarzać takie spotkania częściej – czego im życzymy.

Uczestnicy spotkania koleżeńskiego pragną podziękować Komitetowi Organizacyjnemu za przygotowanie ww. imprezy. My dziękujemy im za to, że wykazali inicjatywę i że się im

udało. Zdajemy sobie sprawę z tego, ile wkładu pracy, ile swojego wolnego czasu i chęci oraz dobrej woli trzeba włożyć w przygotowanie takiej imprezy. Komitetowi Organizacyjnego Uczelnianego Zjazdu Absolwentów w dniu 25 czerwca br. życzymy, aby jego uczestnicy także docenili ich pracę, związaną z przygotowaniem zjazdu i stworzeniem miłej atmosfery.

Jolanta Ukarma

POLITECHNIKA OPOLSKA
WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI
ogłasza nabór na
2-semestralne STUDIA PODYPLOMOWE

SYSTEMY BAZ DANYCH

Studium przeznaczone jest dla informatyków oraz specjalistów dyscyplin pokrewnych, posiadających praktykę w zakresie technologii informatycznych. Słuchacze muszą posiadać dyplom ukończenia studiów wyższych.

Celem studium jest pogłębienie wiedzy z zakresu:

- analizy i modelowania systemów informatycznych z wykorzystaniem technik obiektowych i strukturalnych *(w tym analiza systemowa),*
- projektowania baz danych skupionych i rozproszonych,
- projektowania systemów klient – serwer w oparciu o systemy sieciowe i wielodostępne *(Novell, Unix, WinNT),*
- użytkowania współczesnych SZBD *(DB2, Oracle, SYBASE),*
- udostępniania baz danych w sieciach rozległych *(Internet, Intranet).*

- **termin rozpoczęcia zajęć** **1 października 1999 r.**
- **termin składania dokumentów** **10 września 1999 r.**
- **zebranie organizacyjne** oraz **rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się 10 września 1999 r. o godz. 17^{00} w sali 303** (budynek Wydziału, ul. Sosnkowskiego 31, III, piętro, pokój 303)
- **odpłatność** ok. **1200 zł** za semestr
- **dokumenty przyjmuje i dodatkowych informacji udziela**:

Dziekanat Wydziału Elektrotechniki i Automatyki
Politechnika Opolska
ul. Sosnkowskiego 31
III piętro, pokój 321
Tel./Fax (0 77) 458 04 75
Tel. (0 77) 455 60 41 wew. 216

Plan studiów:

Przedmioty podstawowe		semestr I				semestr II			
		W	L	P	S	W	L	P	S
1.	inżynieria oprogramowania	2		2					
2.	język C++/Java	1	1						
3.	projektowanie baz danych	1		1					
4.	bazy danych	1	1			2	1	1	
5.	sieci komputerowe lokalne i rozległe					2	2		1
6.	praca końcowa							1	1
RAZEM		**5**	**2**	**3**		**4**	**3**	**2**	**2**
Łączna liczba godzin studium		**21 godz. × 15 = 315**							

DOKTORAT POLSKO-FRANCUSKI

W obecnej erze globalizacji należy liczyć się z możliwościami lub koniecznością zagranicznych wyjazdów, np. celem nawiązywania kontaktów, podejmowania pracy, czy też kontynuacji studiów. Aby to zrealizować, należy spełniać podstawowe warunki: wykazać się dobrą znajomością języków obcych, sporą inicjatywą i silną wolą. Wielu studentów korzysta z zagranicznych ofert wakacyjnego wypoczynku. A gdyby tak połączyć przyjemne z pożytecznym i jeden dzień cudownego plażowania zamienić na dokonanie rozeznania w pobliskich ośrodkach naukowych i przy okazji zgromadzić materiały do pracy dyplomowej, a może nawet nawiązać kontakt z jakimś wydziałem. Nierealne? A jednak …

Z pewnością dla każdego praca magisterska oznacza poważne doświadczenie, które daje mnóstwo satysfakcji, gdyż prowadzi do uzyskania zaszczytnego tytułu zawodowego. Sama praca, jak i kilka lat studiów, upadki i wzloty, stale podwyższana poprzeczka, ale także i doceniane w końcu osiągnięcia wyrabiają charakter, dodają wiary w siebie, a czasem pozostawiają niedosyt wrażeń i nieodpartą chęć dalszego zgłębiania wiedzy.

W mojej pracy magisterskiej bardzo chciałam wykorzystać, a zarazem pogłębić wiedzę w kierunku technicznym z języka francuskiego. Dlatego wspólnie z moim promotorem, profesorem **Jerzym Skubisem**, wybraliśmy ciekawy temat, który mi to umożliwił. Dotyczył on badań prowadzonych we Francji, kraju o dużych osiągnięciach technicznych. Aby zgromadzić materiały, udałam się do źródeł. Krótki prywatny pobyt we Francji okazał się początkiem sukcesów, a zawdzięczam to misji, jaką miałam wykonać z polecenia mojego promotora.

Profesor **Jerzy Skubis** jest autorem, wykorzystywanej w pomiarach wyładowań niezupełnych, metody emisji akustycznej i zlecił mi odszukanie odpowiednika jego książki we Francji. Intensywne i uparte poszukiwania, krok po kroku, wprowadziły mnie w środowisko naukowe, gdzie spotkałam się z ogromną przyjaźnią i pomocą. Otrzymałam odpowiedzi na wiele pytań, dotyczących tematu mojej pracy, a do domu wróciłam z dużą ilością materiałów oraz z propozycją współpracy.

Ogromna mobilizacja do napisania pracy magisterskiej ze strony mojego promotora pozwoliła mi na szybkie ukończenie studiów i pozostawiła czas na zgromadzenie niezbędnych dokumentów oraz przygotowanie się do wzięcia udziału w konkursie o przyznanie stypendium doktoranckiego *en cotutelle* Rządu Francji, organizowanym przez Ambasadę Francuską w Warszawie oraz do rozmowy kwalifikacyjnej w sprawie przyznania stypendium i przyjęcia na studia doktoranckie w Politechnice Wrocławskiej.

Istotą *cotutelle* jest bowiem współpraca z dwoma promotorami, na uczelni polskiej i francuskiej, a w rezultacie otrzymanie stopnia doktora w Polsce i we Francji *(studia trwają 3 lata, doktorant przebywa na przemian 6 miesięcy w Polsce i 6 miesięcy we Francji)*. W przygotowaniach pomogły mi ogromne zasoby czytelni Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej (ilość literatury na wybrane tematy jest imponująca) oraz wielka życzliwość profesorów, z którą spotkałam się na każdym kroku.

Rozmowy kwalifikacyjne zakończyły się pomyślnie. Uzyskałam trzyletnie stypendium doktoranckie. Przede mną nowe wyzwanie, ale i nowe siły, bo przekonałam się, że chcieć to móc.

Sabina Orłowska, absolwentka WEiA

Wydział Mechaniczny

■ W dniach 9–10.04.br. prof. ***W. Siłka*** *uczestniczył w seminarium Polskiego Towarzystwa Naukowego Motoryzacji w Konopnicy, gdzie wygłosił referat pt.:* Energetyczne aspekty ruchu samochodu.

■ W dniach 14–15.05.br. w Rejviz (Czechy) odbyło się seminarium Katedry Urządzeń dla Przemysłu Spożywczego i Ochrony Środowiska. W seminarium, obok pracowników katedry, brali również udział pracownicy naukowo-dydaktyczni Uniwersytetu Opolskiego. Uczestnicy seminarium wygłosili szereg ciekawych referatów, w których zastanawiali się nad nowymi rozwiązaniami dla przemysłu, przed którym stoją poważne zadania odpowiadające wymogom ekorozwoju.

Oto kilka z wygłoszonych referatów:

- dr inż. **A. Knapik** – *Mieszanie materiałów ziarnistych w mieszalniku bębnowym – model Markowa z czasem ciągłym,*
- mgr inż. **V. Brygider** – *Proces mieszania zawiesin ciała stałego w cieczy,*
- dr inż. **H. Komsta** – *Metody podwyższenia stabilności ciekłych układów niejednorodnych*,
- dr hab. inż. **M. Opielak** – *Optymalizacja procesu rozdrabniania w przemyśle rolno-spożywczym*,
- mgr inż. **A. Rak** – *Hydrauliczny model sieci wodociągowej miasta Opola – badania współczynnika oporu hydraulicznego*,
- dr **J. Farbiszewska-Bajer**, dr **T. Farbiszewska** – *Biopropagacja a bioprzedmuchiwanie gruntów skażonych substancjami ropopochodnymi*,
- doc. dr inż. **L. Nowakowski** – *Etanol – alternatywne paliwo*,
- mgr inż. **P. Ratuszny** – *Korozja i erozja w oczyszczalni ścieków*.

Maria Mazur

■ Prof. **Włodzimierz Kotowski** przebywał w dniach 6-29.05. br. w Fachhochschule Wűrzburg - Schweinfurt - Aschaffenburg (w filii w Schweinfurcie) na zaproszenie tamtejszego rektora, by wziąć udział w pracach badawczych na temat bezpośredniego wtrysku benzyny do cylindrów silnika z zaworem (częściowym) spalin - badania prowadzono na zlecenie koncernu BMW. Był to wyjątkowo trudny temat, ale dzięki dostępowi do części silnikowych Diesla można było wykonywać równolegle kilka zadań. Jak mówi prof. **W. Kotowski**, uzyskane wyniki okazały się na tyle ciekawe, a koszta realizacji zyskowne dla uczelni, że po sporządzeniu szczegółowego raportu z badań, zorganizowano konferencję prasową. Uczelnia nie prowadziła dotąd badań o takiej tematyce, więc liczy na to, że informacje prasowe wpłyną korzystnie na nabór studentów na Wydział Budowy Maszyn. Prof**. W. Ko-**

towski wspólnie z niemieckimi partnerami pisze artykuły na ten temat do specjalistycznych czasopism, a pierwsze z nich ukażą się prawdopodobnie już w tym roku. Koszty pobytu profesora pokrywała strona niemiecka.

■ 2 czerwca Rada Wydziału Mechanicznego wybrała na stanowisko dziekana w kadencji 1999–2002 dr. hab. inż. **Stanisława Króla**, prof. PO.

Serdecznie gratulujemy i życzymy sukcesów!

md

Z cyklu: Ochrona przyrody

Ostatnio coraz częściej mamy do czynienia z organizowaniem zajęć dla studentów w "terenie", tzn. tam, gdzie można się bezpośrednio, "na żywo", zapoznać z pracującymi na rzecz ochrony przyrody urządzeniami. To bardzo dobry pomysł; wszak nic tak nie przemawia do świadomości jak coś, co można zobaczyć, dotknąć i wypróbować samemu, jak to "coś" działa.

Prof. **K. Sporek** dobrze wie, że nawet gdyby wpakował w tablicę kilogram kredy, to nie wyjaśniłby młodzieży zawiłości budowy i działania przyrządów pomiarowych na stacji meteorologicznej tak dobrze, jak mógł to zrobić, będąc z młodzieżą na miejscu, na Szrenicy.

Zorganizował więc kilkudniową wycieczkę do Karkonoszy, w czasie której miał wiele okazji też i do tego, aby inspirować młodzież do chęci chronienia tej pięknej przyrody, która się przed grupą roztaczała.

Jak wiele można było z tak zorganizowanych zajęć wynieść, najlepiej oddaje nam relacja uczestników wycieczki. Oto ona:

Wyjazd naukowy IV roku inżynierii środowiska*, profil dyplomowania* ochrona powietrza.

Cel: Zapoznanie się z wyposażeniem i badaniami prowadzonymi na stacji meteorologicznej w Szrenicy.

Wyjazd naukowy odbył się w dniach 13–15.04.1999 r. Opiekunem naszej grupy był niezastąpiony prof. dr hab. inż. K. Sporek – ekspert w dziedzinie meteorologii i klimatologii.

Góry Izerskie (Karkonosze) przywitały nas piękną pogodą, choć na szczytach zalegał jeszcze obfity śnieg. Po dotarciu do Szklarskiej Poręby i zapoznaniu się z okolicą udaliśmy się pod dolną stację wyciągu krzesełkowego na Szrenicę, skąd powędrowaliśmy żółtym szlakiem do schroniska "Pod Łabskim Szczytem", gdzie mieliśmy zamówione noclegi.

W trakcie wędrówki prof. **K. Sporek** opowiadał nam o powstaniu Rezerwatu Biosfery w Karkonoszach. Dowiedzieliśmy się, że został utworzony w roku 1993 decyzją Międzynarodowego Komitetu MaB w Paryżu, działającego w ramach UNESCO jako wynik wspólnych polsko-czeskich dążeń. Obejmuje on swoim zasięgiem dotychczasowy obszar parków narodowych po jednej i drugiej stronie Karkonoszy. Jego powierzchnia wynosi 60,5 tys. ha, z czego 55 tys. ha leży na terenie Czech, a 5,5 tys. ha na terenie Polski.

Nieprzeciętne walory przyrodnicze, naukowe, edukacyjne i ekonomiczne Karkonoszy zmuszają nas do podejmowania wspólnych wysiłków na rzecz wypracowania takich dróg wykorzystywania tych wartości, aby pozostały w stanie niezniszczonym dla następnych pokoleń. Dlatego też w 1996 r. zostało podpisane polsko-czeskie porozumienie w celu realizacji wspólnej polityki gospodarczej i ochronnej tego regionu.

Jest wiele powodów, dla których utworzono Rezerwat Biosfery w Karkonoszach: ochrona unikalnych w skali Europy i świata ekosystemów o charakterze naturalnym, rekonstrukcja, przekształconych czy też zniszczonych, elementów środowiska przyrodniczego oraz wypracowanie zasad użytkowania zasobów przyrodniczych dla celów rozwoju ekonomicznego społeczeństwa, zamieszkującego podnóże Karkonoszy.

Drugi dzień poświęcony był zapoznaniu się z funkcjonowaniem stacji meteorologicznej znajdującej się na Szrenicy.

Po stacji oprowadzał nas pracownik naukowy Politechniki Wrocławskiej. Zakres pomiarów na szrenickiej stacji meteorologicznej (1332 m n.p.m.) obejmuje głównie obserwacje w zakresie opadów i osadów atmosferycznych. Pomiary pH opadu i osadu atmosferycznego wykazują, że niemal wszystkie próby miesięczne cechują się podwyższoną kwasowością. Najniższe wielkości pH stwierdzono w próbach mgielnego osadu atmosferycznego, pobieranych na Szrenicy i Stoku Izerskim. Fakt ten wskazuje na negatywny udział osadu atmosferycznego w procesie degradacji środowiska przyrodniczego ekosystemów górskich w Sudetach Zachodnich.

Następnie udaliśmy się do ogródka meteorologicznego, w którym znajdują się urządzenia do pomiaru temperatury: termograf oraz termometry maksymalny i minimalny, umieszczone w klatce meteorologicznej; termometry, które mierzą temperaturę na różnych głębokościach umieszczone są w glebie. Widzieliśmy również: pirometr do pomiaru wilgotności powietrza, kołnierze do pomiaru opadów i osadów oraz siateczkę w kształcie walca

Uczestnicy wycieczki ▼

do pomiarów szadzi i szronu. Koncentrację jonów mierzono fotometrem LF204, wskaźnik pH pehametrem N–517, a przewodnictwo konduktometrem CC–211.

Wieczory mile spędzaliśmy przy kominku w towarzystwie naszego opiekuna, wymieniając spostrzeżenia, poglądy i refleksje na temat planu ochrony Karkonoskiego Parku Narodowego. Grupa stwierdziła, że eliminacja uciążliwego przemysłu oraz ochrona zasobów przyrodniczych wpływa na bardziej zdrowe środowisko dla mieszkańców, jest ono także magnesem, przyciągającym wielu turystów. Lokalna społeczność może przez to osiągnąć stałą ekonomię poprzez rozwój ekoagroturystyki, a usługi turystyczne wytworzą dodatkowe miejsca pracy.

Wycieczka utrwaliła nam wiadomości zdobyte podczas wykładów z meteorologii i klimatologii. Mimo szalejącej zamieci mieliśmy możliwość bezpośredniego kontaktu ze wszystkimi przyrządami pomiarowymi. Po raz kolejny potwierdziła się teoria, że najbardziej niezawodnymi przyrządami są stare, proste w obsłudze i budowie przyrządy, ponieważ bardzo często elektronika w skrajnych warunkach klimatycznych zawodzi.

Podsumowując, na podstawie badań Karkonoszy można stworzyć szeroką bazą danych, pomocną przy stawianiu hipotez i przeprowadzaniu doświadczeń. Ponadto w Karkonoszach znajduje się wiele powierzchni badawczych i monitoringowych, na których można obserwować długo- i krótkotrwałe fluktuacje, powodowane przyczynami klimatycznymi, biotycznymi i antropogenicznymi.

Uczestnicy
opr. Maria Mazur

O świadomości ekologicznej studentów elektrotechniki

Przystąpienie naszego kraju do Unii Europejskiej wiąże się z koniecznością rozwiązania wielu problemów z dziedziny ochrony środowiska. Do tego trzeba także społeczeństwa, które podejmowałoby się uczestniczenia w realizacji zadań ochrony środowiska i akceptowałoby poczynania na rzecz tej ochrony. Niestety, jak wynika z raportu T. Burgera z Instytutu Badań na rzecz Ekorozwoju oraz z badań CBOS-u, stan świadomości ekologicznej Polaków jest niski, jedynie w dużych miastach, wśród ludzi z wyższym wykształceniem tworzą się grupy o postawie proekologicznej. Świadomość ekologiczna jest częścią świadomości społecznej. Jest to stan wiedzy, poglądów i wyobrażeń ludzi o roli środowiska w życiu człowieka, jego antropogennym obciążeniu, stopniu wyeksploatowania, zagrożenia i ochrony, w tym także stan wiedzy o sposobie, instrumentach sterowania użytkowaniem i ochroną środowiska.

Dyskusja nad zagadnieniami środowiska na seminarium z przedmiotu *ochrona środowiska*, prowadzonego przez dr **Krystynę Słodczyk** na III roku *elektrotechnik*i skłoniła mnie do zainteresowania się szerzej problemem świadomości ekologicznej wśród nas, studentów. Przecież to my będziemy rozwiązywać problemy sozologii jako przyszła kadra inżynieryjno- techniczna. Badania przeprowadziłam na grupie studentów III roku *elektrotechniki* Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej w marcu 1999 roku, wykorzystując kwestionariusz ankiety Centrum Badania Opinii Społecznej.

Stan środowiska stał się jednym z najważniejszych problemów. Mają tego świadomość ankietowani. 85 % ankietowanych wymieniło zatruwanie środowiska jako największe zagrożenie w Polsce, 55% wymieniło choroby nowotworowe i AIDS, 35% ankietowanych w dużym i średnim stopniu jest zaniepokojona stanem środowiska w Polsce. Na pytanie, dlaczego należy dbać o czystość środowiska, odpowiadano:

- dla życia naszego i dalszych pokoleń,
- czyste środowisko to zdrowe życie,
- nie ma innego wyjścia, aby przetrwać.

Zdaniem respondentów, z ochroną środowiska jest w tej chwili lepiej niż trzy, cztery lata temu. Jest o tym przekonanych 55 % studentów. Ich zdaniem poprawa jakości środowiska zależy: po pierwsze: od uznania przez nasze społeczeństwo problemów ochrony środowiska za ważne (70%), po drugie: od zaostrzenia kontroli i skuteczniejszego egzekwowania istniejącego prawa.

Niestety Sejm i rząd uznano za najmniej skuteczne w obecnym czasie instytucje w dziedzinie ochrony środowiska (odpowiednio 65 i 55 % wypowiedzi). Studenci ustalili następującą hierarchię instytucji, zobowiązanych do działania na rzecz poprawy środowiska w miejscowościach: władze lokalne gminy (60%), władze wojewódzkie, wojewoda (40%), mieszkańcy miejscowości oraz gminy w ramach akcji społecznych (35%), władze centralne, rząd (20%), dyrekcje przedsiębiorstw z terenu gminy (5%).

Ankietowani krytycznie oceniają stan środowiska w swojej miejscowości. 60 % uważa , że mieszka na terenie o szczególnie zatrutym środowisku. Respondenci uważają, że skuteczne działanie władz lokalnych na rzecz poprawy stanu środowiska zależy przede wszystkim od uznania przez samych mieszkańców tych spraw za ważne (50%),w dalszej kolejności od uznania przez władze czystego środowiska za priorytet (30%) oraz od zwiększenia możliwości finansowych władz lokalnych (20%).

Kolejne pytanie dotyczyło społecznej gotowości do pracy na rzecz ochrony środowiska. O istnieniu lokalnych, ekologicznych organizacji społecznych słyszało 30%, ogólnokrajowych 45%, a międzynarodowych 65% respondentów. Wiarygodność tych wypowiedzi weryfikowało pytanie o nazwę organizacji, o której student słyszał. Potrafiło ją podać od 40 do 50 % ankietowanych, mniej więcej tyle samo osób słyszało o konkretnych działaniach tych organizacji .Osoby najlepiej zorientowane, to znaczy te, które potrafiły podać nazwę i działania organizacji, raczej nisko oceniły skuteczność prac organizacji lokalnych. W przypadku organizacji ogólnokrajowych tylko 15% studentów ocenia skuteczność ich jako dobrą.

Bardzo ciekawe są odpowiedzi dotyczące oczekiwań respondentów w stosunku do organizacji ekologicznych. Grupa poinformowanych oczekuje w 40 % bezpośrednich działań organizacji lokalnych i w 30 % pracy nad podniesieniem świadomości ekologicznej społeczeństwa. Inaczej wyglądają te zależności w przypadku organizacji ogólnokrajowych. 45 % oczekuje pracy nad świadomością i 40 % pragnie działań bezpośrednich ze strony organizacji. Najczęściej wymienianymi, a więc i znanymi przez studentów stowarzyszeniami, są: Liga Ochrony Przyrody, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Polska Partia Zielonych, Klub Ekologiczny. Z organizacji międzynarodowych znaczna większość wymieniła Greenpeace. Wśród działań polskich organizacji ekologicznych wymieniano najczęściej budowę oczyszczalni ścieków, budowę kanalizacji, segregację i utylizację odpadów. Organizacje międzynarodowe, według respondentów, walczą z dziurą ozonową, wycinaniem lasów tropikalnych i budową elektrowni jądrowych.

Dowód na bardzo umiarkowany optymizm znajdujemy w odpowiedziach na pytanie o odsetek członków załogi przedsiębiorstwa, którzy zaprotestowaliby przeciwko zamknięciu zakładu ze względów ekologicznych. Zdaniem respondentów protestowałoby 90 % załogi, 10 % zatrudnionych w zakładzie uznałaby racje ekologiczne, 45 % studentów uważa, że Polskę stać na jednoczesne nakłady rozbudowujące przemysł i na ochronę środowiska. Natomiast 40% twierdzi, że w tej chwili w Polsce powinno się chronić środowisko naturalne, nawet ograniczając produkcję przemysłową, 10 % ankietowanych uważa ,że "nie stać nas na nic".

Zdecydowana większość jest przekonana o konieczności edukacji ekologicznej, 70% domaga się jej już w szkole podstawowej.

Przyszedł czas, aby ocenić, jak studenci elektrotechniki widzą własną rolę w działaniach na rzecz ochrony środowiska. 7% respondentów uważa, że sami mogą wiele zrobić dla poprawy stanu środowiska w swojej okolicy. Jednak spośród tych osób, które składają deklaracje tylko 40% robi coś rzeczywiście. Zdecydowanie chętniej ankietowani podejmują działania zmniejszające zagrożenie własnego zdrowia wskutek zanieczyszczenia środowiska (zakładają filtry do wody, piją wodę oligoceńską, starają się jeść zdrową żywność). Czyni tak 65% studentów. Natomiast zadziwiający jest procent, bo aż 90, osób deklarujących chęć segregowania śmieci i odpadów.

W czasie zakupów, mając do wyboru produkt tańszy, chociaż szkodliwy dla środowiska oraz droższy, ale nieszkodliwy dla środowiska , 70 % respondentów wybrałaby produkt droższy. Natomiast 60 % przyznaje się do wyboru produktu w opakowaniu wygodnym dla użytkownika (np. w lekkiej butelce plastikowej), a nie kupowaniu produktu w niewygodnym, ale podlegającym recyklingowi opakowaniu (np. w szklanej butelce).Tylko dla 5 % ankietowanych fakt, że produkt jest szkodliwy dla środowiska nie ma znaczenia. 80% studentów zna i potrafi rozpoznać znaki, określające jego nieszkodliwość dla otoczenia, czyli tzw. ekolabelle.

A oto lista zagrożeń ekologicznych na podstawie wypowiedzi studentów elektrotechniki: wycinanie lasów tropikalnych (70%), efekt cieplarniany (50%), zanieczyszczenie powietrza (45%), zanieczyszczenie wód (35%), dziura ozonowa (25%), wyczerpywanie się surowców (20%) i kwaśne deszcze (5%). Każda osoba mogła podać 3 zagrożenia. Tak więc respondenci boją się przede wszystkim zagrożeń światowych, co niewątpliwie jest zasługą wprowadzenia tych zagrożeń w obieg społeczny przez prasę i telewizję.

Ostatnie pytanie dotyczyło gotowości finansowej partycypacji w ochronie środowiska. 30% badanych wykazuje deklarację systematycznych wpłat, przeznaczonych na ochronę środowiska. Wartość tych wpłat nie mogłaby przekraczać 20 zł.

Studentów *elektrotechniki* można określić jako grupę proekologiczną. Znaczy to, że wiedza ekologiczna jest stosunkowo dobrze upowszechniana i pogłębiana w toku nauczania. O proekologicznych postawach studentów świadczy przede wszystkim uznanie zatrucia środowiska za jedno z największych zagrożeń cywilizacyjnych, zaniepokojenie w dużym stopniu stanem środowiska naturalnego w Polsce i uznanie, że warto zakazać produkcji uciążliwej lub zamknąć zakład, nawet kosztem wzrostu bezrobocia w naszym kraju. Studenci są zdania, że istotnym warunkiem poprawy naszej sytuacji ekologiczno- ekonomicznej może się stać znajomość wiedzy o środowisku oraz skutkach niewłaściwego wkraczania w ład przyrody. Te fakty są bardzo pozytywne, bo tylko człowiek świadomy istniejącego zagrożenia, rozumiejący zasady funkcjonowania przyrody i ten, który zna swoje w niej miejsce, może przedsięwziąć odpowiednie kroki ku ochronie środowiska.

Patrycja Samek

SPORT

Mistrzostwa politechnik w judo kobiet

Organizator Akademicki Związek Sportowy Klub Uczelniany Uniwersytetu im. A. Mickiewicza

Politechnikę Opolską reprezentowały:

1. **Monika Świątkiewicz** – IV WFiF
2. **Katarzyna Świątkiewicz** - IV WFiF
3. **Magdalena Pokorczak** – I WFiF
4. **Dorota Harmo** – I WFiF

dnia 16 maja zdobyły I MIEJSCE

Mistrzostwa szkół wyższych w siatkówce plażowej mężczyzn w kategorii politechnik

Organizator AZS Politechniki Śląskiej Gliwice
w dniach 28-30.05.1999 r., udział brało 14 politechnik
studenci Politechniki Opolskiej

1. **Grzegorz Boroń**
2. **Marcin Dybka**
3. **Paweł Ciemny**

trener: mgr **Paweł Czerepok**
zajęli III MIEJSCE

W siatkówce plażowej kobiet w kategorii politechnik

studentki Politechniki Opolskiej

1. **Dorota Borzucka**
2. **Ewa Komorowska**
3. **Marta Sawicz**

trener: mgr **Bożena Baniak**
zajęły V MIEJSCE

Ze sportowym pozdrowieniem Maria Trebel

Oficyna wydawnicza nabyła risograf

Zapowiedź z ostatniej chwili zamieszczona w majowym numerze WU stała się faktem. 25 maja w pomieszczeniach Oficyny Wydawniczej zainstalowano risograf. Mało tego – majowy numer gazety (bez okładki) wydrukowany został już na risografie. Jak działa powielacz cyfrowy zobaczyć można było na jednym ze stoisk, w czasie odbywających się w ubiegłym miesiącu, w budynku Wydziału Budownictwa targach innowacji i technologii, gdzie na prezentowanym urządzeniu drukowano "na gorąco" gazetę targową. Dostawcą powielacza (wyłonionym w drodze przetargu) jest działająca w porozumieniu z RISO Poland firma CEDARTEX z Opola. Sam RISOGRAPH to model GR 3770 o rozdzielczości druku i skanowania 600 × 600 dpi i prędkości wydruku w formacie A3 do 120 kopii na minutę, wyposażony jest w ZOOM w zakresie 50–200% z możliwością skalowania co 1 %, urządzenie ma polski panel sterowania. Druk odbywa się w kolorze czarnym, choć istnieje możliwość wymiany bębna z pojemnikiem na farbę w innym kolorze, co wymaga jednak pewnych nakładów finansowych. Wraz z powielaczem zakupione zostało łącze komputerowe, dzięki czemu urządzenie współpracuje z komputerem.

O tym jak drukowanie w nowej technologii odbije się na kosztach przekonać można będzie się już wkrótce, kiedy wydane zostaną kolejne prace, a co za tym idzie - nowe kalkulacje.

Krystyna Duda

Studenckie Koło Naukowe

SKRUBER

przy Katedrze Inżynierii Procesowej

W dniach 7-9 czerwca br. w Jarnołtówku odbyło się, zorganizowane przez Studenckie Koło Naukowe "*Skruber*", seminarium naukowe nt. *Nowoczesnych technologii w inżynierii procesowej*, w którym studenci IV i V roku profilu dyplomowania *procesy i aparaty przemysłowe* mieli przyjemność uczestniczyć. Seminarium odbyło się w obecności pracowników Katedry Inżynierii Procesowej, wśród których byli: prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski**, dr hab. inż. **Stanisław Witczak**, prof. PO, dr inż. **Gabriel Filipczak**, dr inż. **Jerzy Hapanowicz** oraz z udziałem asystentów i doktorantów z Katedry Inżynierii Procesowej.

Podczas pierwszego dnia, a zarazem I etapu seminarium, sześciu kolegów z V roku przedstawiło referaty, związane z wykonywanymi przez siebie pracami dyplomowymi, a mianowicie:

1. **Krystian Czernek** – *Metody obliczeniowe procesów cieplno-przepływowych w strudze trójfazowej gaz-ciecz-ciecz*;
2. **Krzysztof Pers** – *Opory miejscowe przy przepływie dwufazowym gaz-ciecz;*
3. **Andrzej Konicki** – *Analiza metod opisujących hydraulikę przepływu dwufazowego gaz-ciecz;*
4. **Mariusz Kaflowski** – *Ocena efektywności procesów cieplnych zachodzących w strudze dwufazowej gaz-ciecz;*
5. **Artur Podawca** – *Badanie wymiany ciepła rur ożebrowanych;*
6. **Krzysztof Dawid** – *Wpływ wybranych parametrów na proces odsiarczania spalin*.

Jednocześnie, koledzy-dyplomanci z V roku podzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat prowadzonych przez siebie badań oraz odpowiadali na pytania – niekiedy trudne, więc nie obywało się bez pomocy pracowników Katedry Inżynierii Procesowej - interesujące uczestników seminarium, a dotyczące na ogół zakresu, sposobu realizacji, rezultatów będących na ukończeniu prac dyplomowych.

Kolejnym punktem seminarium było uroczyste wręczenie przez prof. **Leona Troniewskiego** tematów prac dyplomowych kolegom z IV roku, studiującym na profilu procesy i aparaty przemysłowe przy Katedrze Inżynierii Procesowej.

Tematy prac dyplomowych otrzymali:

1. Robert Jańczak – *Badanie i analiza miejscowych oporów przepływu mieszaniny dwufazowej gaz – ciecz*;

2. Robert Jania – *Projekt i budowa pieca do spalania węgla*;

3. Andrzej Zacharczuk – *Analiza metod wyznaczania powierzchni kontaktu faz w ciekłych układach dyspersyjnych*;

4. Marek Tomeczek – *Ocena procesu wrzenia ciekłej mieszaniny niejednorodnej*;

5. Sławomir Trawiński – *Analiza właściwości fizykochemicznych ciekłych mieszanin*;

6. Sławomir Grodecki – *Analiza metod oceny zakresów występowania struktur przepływu dwufazowego gaz – ciecz*;

7. Adam Żabski – *Badanie hydrauliki przepływu trójfazowego gaz-ciecz-ciecz*.

Obdarowani wyrazili radość z przynależnego im zaszczytu i obiecali ukończyć studia w terminie.

Następnego dnia seminarium przybrało nieco inny charakter, gdyż wszyscy uczestniczyli w wycieczce fakultatywnej do Zakładów Armatury Przemysłowej w Głuchołazach. Mieliśmy tu okazję zobaczyć się "na własne oczy" produkcję rozmaitych elementów (czyt. zaworów) do przemysłowych instalacji technologicznych. Wielu uczestników wycieczki wnikliwie przyglądało się maszynom, które z ogromną precyzją obrabiały kawałek metalu, by potem stworzyć niewielki "grzybek" zaworowy. Niejeden kolega, zdobytą na uczelni wiedzę na temat wytwarzania armatury przemysłowej, mógł zweryfikować z tym, co zobaczył w tym niepozornym zakładzie.

W godzinach wieczornych, mimo nie najlepszej pogody, uczestnicy seminarium uraczyli się pieczoną kiełbaską wprost z ogniska, przyśpiewując sobie patriotyczne piosenki przy "jasnym z Konradowa".

Ostatniego dnia, a był to już trzeci dzień naszego pobytu w Górach Opawskich, odbył się II etap seminarium naukowego, na którym kolejni koledzy przedstawili referaty, związane z wykonywanymi przez siebie pracami dyplomowymi. Byli to:

1. **Adrian Riedel** – *Analiza procesu spalania paliw stałych*;
2. **Tomasz Januś** i **Maciej Tkaczyk** – *Wrzenie cieczy niejednorodnych*;
3. **Rafał Czarny** – *Wpływ wybranych parametrów wytwarzania emulsji na jej właściwości*.

Podczas seminarium, któremu cały czas przewodniczył prof. **Leon Troniewski**, poruszane były także sprawy, dotyczące struktury szkolnictwa wyższego w Polsce, sposobów i metod nowoczesnego kształcenia, zakresu i programów studiów.

Po oficjalnej-naukowej części seminarium, przy kawie i innych napojach orzeźwiających, poruszone były sprawy organizacyjne, dotyczące bezpośrednio *KN "SKRUBER"*. W związku ze zbliżającym się terminem ukończenia studiów przez kolegów z aktualnych władz koła, wybrano nowy Zarząd Koła w składzie:

1. prezes – **Marek Tomeczek,**
2. wiceprezes – **Sławomir Trawiński,**
3. sekretarz – **Andrzej Zacharczuk.**

Zaakceptowano również ogólny plan pracy KN "SKRUBER" na bieżący rok akademicki oraz 1999/00, który zakłada kontynuowanie programu z poprzednich lat, a mianowicie: spotkania z pracownikami i przedstawicielami firm, interesujących nas z tytułu kierunku studiów, aparatura procesowa w praktyce (wycieczki do zakładów, na targi, seminaria, itp.), pomoc w zdobywaniu fachowej literatury oraz opracowaniu materiałów dydaktycznych dla naszych młodszych kolegów.

W serdecznej i przyjacielskiej atmosferze, spotęgowanej uroczystym obiadem, uczestnicy seminarium wrócili bezpiecznie i w dobrych humorach do Opola.

K. Dawid

Wydział I Cywilny Sądu Okręgowego w Opolu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 1999 roku postanowił o wpisaniu do rejestru, a tym samym powołał do życia **POLSKIE TOWARZYSTWO ZARZĄDZANIA PRODUKCJĄ z siedzibą w Opolu.**

Siedziba Towarzystwa mieści się w **Opolu, przy ul. Katowickiej 65/5**, a terenem (obszarem) działalności jest cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto, dla właściwego realizowania swych celów, stowarzyszenie może prowadzić działalność poza granicami naszego kraju. Jakkolwiek główna siedziba Towarzystwa mieści się w Opolu, w poszczególnych regionach i miastach uniwersyteckich (w tym w Warszawie) planowane jest utworzenie oddziałów.

Nadrzędnym celem stowarzyszenia jest rozwijanie i propagowanie inicjatyw postaw i działań sprzyjających podnoszeniu jakości zarządzania oraz wspieranie organizacyjne i rzeczowe osób fizycznych i jednostek organizacyjnych, które podejmują takie działania.

Stowarzyszenie będzie realizowało swoje cele poprzez:

1. wszechstronne propagowanie metod i technik stosowanych w działalności związanej z zarządzaniem:
2. współpracę i wzajemną pomoc członków stowarzyszenia;
3. współpracę z osobami i instytucjami w zbieraniu informacji i wymiany doświadczeń w dziedzinie zarządzania;
4. doradztwo i pomoc organizacyjno-ekonomiczną, organizowanie konferencji naukowych, seminariów oraz szkolenie członków i innych podmiotów zainteresowanych działalnością stowarzyszenia;
5. inne działania, sprzyjające rozwojowi statutowych celów organizacji;
6. prowadzenie działalności integrującej członków stowarzyszenia poprzez aktywność kulturalną, rekreacyjną i towarzyską.

Inicjatorem powołania Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją jest prof. dr hab. inż. **Ryszard Knosala**, kierownik Katedry Inżynierii Produkcji przy Instytucie Zarządzania Politechniki Opolskiej, a w skład Komitetu Założycielskiego – oprócz prof. R. Knosali weszli: prof. **Tadeusz Krupa** z Politechniki Warszawskiej oraz prof. **Józef Matuszek** z filii Politechniki Łódzkiej w Bielsku-Białej.

Rafał Matwiejczuk